

T.C.
ORDU ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
MÜZİK ANASANAT DALI

İZLENİMCİLİK AKIMI VE FLÜT REPERTUVARINA
ETKİLERİ

HAZIRLAYAN
DAMLA EKİZ

DANIŞMAN
DR. ÖĞR. ÜYESİ BAHAR SARİBOĞA AKCA

YÜKSEK LİSANS
ORDU 2021

ÖĞRENCİ BEYAN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak savunduğum “İzlenimcilik Akımı ve Flüt Repertuvarına Etkileri” adlı çalışmamın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmada yazdığımı ve yararlandığım kaynakların “Kaynakça” bölümünde gösterilenlerden farklı olmadığını, belirtilen kaynaklara atıf yapılarak yararlandığımı belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

.... / / 2021

Damla EKİZ
18530400003

TEŐEKKÖR

Çalışmamın her aşamasında bilgi, öneri ve manevi desteklerini esirgemeyen sabırla çalışmama rehberlik eden kıymetli hocam ve tez danışmanım sayın Dr. Öğr. Üyesi BAHAR SARİBOĞA AKCA'ya, hayatımın her alanında oldukları gibi eğitim hayatımda da büyük emekleri geçen aileme teşekkürü borç bilirim.

Damla EKİZ

ORDU-2021

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	iii
İÇİNDEKİLER	i
ÖZET.....	iii
ABSTRACT.....	iv
TABLolar DİZİNİ	v
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	vi
GÖRSELLER DİZİNİ	ix
GİRİŞ	1
BİRİNCİ BÖLÜM	5
1. PROBLEM DURUMU.....	5
1.1 PROBLEM	5
1.2. ALT PROBLEM	5
1.3. ARAŞTIRMANIN AMACI.....	5
1.4. ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ	5
1.5. SINIRLILIKLAR	5
1.6. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR.....	5
İKİNCİ BÖLÜM.....	7
2.KURAMSAL ÇERÇEVE	7
2.1. CLAUDE ACHİLLE DEBUSSY (1862- 1918).....	9
2.2. JOSEPH MAURİCE RAVEL (1875-1937)	11
2.3. PAUL DUKAS (1865- 1935).....	13
2.4. JOHN ALDEN CARPENTER (1876- 1951).....	14
2.5. ISAAC ALBENİZ (1860- 1909).....	15
2.6. MANUEL DE FALLA (1876-1946).....	16
2.7. OTTORİNO RESPİGHİ (1879- 1936).....	17
2.8. ALBERT ROUSSEL (1869-1937).....	18
2.9. CHARLES TOMLINSON GRİFFES (1884- 1920)	19
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	20
3. YÖNTEM.....	20
3.1. ARAŞTIRMANIN MODELİ.....	20
3.2. EVREN VE ÖRNEKLEM	20
3.3. VERİLERİN TOPLANMASI	20

3.4. VERİLERİN ÇÖZÜMLENMESİ	20
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM.....	21
4. BULGULAR VE YORUM	21
4.1. CLAUDE ACHİLLE DEBUSSY’NİN “SYRİNX” ADLI SOLO FLÜT ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	24
4.2. CLAUDE ACHİLLE DEBUSSY’NİN “SONATA POUR FLUTE, ALTO ET HARPE” ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	27
4.3. MAURİCE RAVEL’İN “INTRODUCTION & ALLEGRO” (FLÜT, ARP, KLARNET VE YAYLI ÇALGILAR DÖRTLÜSÜ) ADLI ESERİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	32
4.4. ALBERT ROUSSEL’İN “ TRİO FOR FLUTE, VİOLA AND CELLO OP.40” ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	34
4.5. ALBERT ROUSSEL’İN "SERENADE OP.30" ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	37
4.6. ALBERT ROUSSEL’İN "JOUEURS DE FLUTE OP.27" ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	38
4.7. ALBERT ROUSSEL’İN "ANDANTE ET SCHERZO OP.51" ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	43
4.8. CHARLES TOMLINSON GRİFFES’İN “POEM FOR FLUTE AND ORCHESTRA” ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ.....	44
SONUÇ	47
KAYNAKÇA.....	48
EK 1	52
EK 2	54
EK 3	64
EK 4	68
EK 5	75
EK 6	82
EK 7	86
EK 8	89
ÖZGEÇMİŞ	94

ÖZET

İZLENİMCİLİK AKIMI VE FLÜT REPERTUVARINA ETKİLERİ

İzlenimcilik, 19. yüzyılın ikinci yarısı ve 20. yüzyılın ilk çeyreğinde modern sanat akımlarının temellerinin atıldığı, önemli sanatçıların yetiştiği Fransa’da ortaya çıkmış ve etkisi tüm dünyaya yayılmış bir akımdır. İzlenimcilik akımı başta resim sanatı olmak üzere birçok sanat alanında kendini göstermiştir. Fransız besteci Claude Debussy’nin öncülüğünde ise bu akım müzikte de kendine yer bulmuş ve yeni bir dönemin başlamasına sebep olmuştur. Müzikte izlenimciliği yaratan ve çağdaş dönem müziğinin ilk adımlarını atan Debussy’nin müzik stili kendinden sonra gelen bestecilere de örnek olmuştur. Debussy, yapmış olduğu çalışmalarda özellikle mistik bir çalgı olması bakımından flüt çalgısına önemli ölçüde yer vermiştir. Alman çalgı yapımcısı Theobald Boehm’ün flütü geliştirmesi ve değiştirmesinden sonra yeni tasarlanan flütün repertuar gelişimi hususunda da izlenimcilik akımının önemli katkıları olduğu görülmektedir. Bu bağlamda yeni tasarlanan flüt için Debussy’nin flüt çalışmaları, repertuarın gelişmesi ve bestecilere öncülük etmesi açısından önemlidir. Müzik tarihinde diğer izlenimcilik akımı bestecileri ise Maurice Ravel, Paul Dukas, Jhon Alden Carpenter, Isaac Albeniz, Manuel de Falla, Ottorino Respighi, Albert Roussel, Charles Tomlinson Griffes olarak bilinmektedir. Bu besteciler yapmış oldukları çalışmalarla akıma ve flüt repertuarına katkı sağlamışlardır. Dolayısıyla bu çalışmada izlenimcilik akımı, bu akımın müzikteki etkisi ve bestecileri, izlenimcilik akımının flüt repertuarına yansıyan çalışmalarının teknik yapıları analiz edilmiş ve teknik zorlukları olan pasajların geliştirilmesi için ilgili teknik egzersizler belirlenmiş ve öneri olarak sunulmuştur. Araştırma betimsel bir çalışma olup, nitel araştırma yöntemlerinden genel tarama modeli ile kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İzlenimcilik Akımı, Flüt, Repertuar

ABSTRACT

REFLECTIONS OF IMPRESSIONISM IN FLUTE REPERTOIRE

Impressionism is a movement that emerged in France, where the foundations of modern art movements were laid in the second half of the 19th century and in the first quarter of the 20th century, and where important artists were trained, and its influence spread all over the world. Under the leadership of the French composer Claude Debussy, this movement also found its place in music and caused a new era to begin. Debussy's musical style, who created impressionism in music and took the first steps in contemporary music, set an example for composers who came after him. Debussy's flute studies for the flute, which was also designed for the repertoire development of the newly designed flute, especially after the development and modification of the flute by a mystical instrument maker Theobald Boehm, Debussy's flute studies are important in terms of the development of the repertoire and leading the composers. Other impressionist composers in the history of music are known as Maurice Ravel, Paul Dukas, John Alden Carpenter, Isaac Albeniz, Manuel de Falla, Ottorino Respighi, Albert Roussel, Charles Tomlinson Griffes. These composers contributed to the movement and flute repertoire with their works. Therefore, in this study, the technical structures of the works of the Impressionism movement, which are reflected in the flute repertoire, have been analyzed and the relevant technical structures of the exercises for the development of the passages with technical difficulties have been determined and presented as suggestions. The research is a descriptive study and was used with the general survey model, one of the qualitative research methods.

Keywords: The impressionist movement, flute, repertoire

TABLÖLAR DİZİNİ

Tablo 1: İzlenimci Müzikte Flüt Repertuvarı.....	23
--	----

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1: Syrinx 1-8. ölçüler	24
Şekil 2: “Grands Exercices Journaliers de Mecanisme” Kitabı 5 gammes chromatiques çalışması (Taffanel ve Gaubert, 1957, s.24).	25
Şekil 3: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz- Tonarten“ Kitabı 6 numaralı kromatik etüt çalışması (Fürstenau,2000, s.14).	25
Şekil 4: Syrinx; 13-17 ölçüler.	25
Şekil 5: “Enseignement Complet de la Flûte” Kitabı 2 nolu çalışma (Moyse, 1931,s.4).	26
Şekil 6: Syrinx; 23-26. ölçüler	26
Şekil 7: “Enseignement Complet de la Flûte” Kitabı 4 nolu çalışma(Moyse, 1931, s.8).	26
Şekil 8: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz- Tonarten“ Kitabı 8 nolu çalışma (Fürstenau,2000, s.18).	26
Şekil 9: Pastorale, 1-3. ölçüler	28
Şekil 10: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı 6 nolu çalışma(Moyse, 1931, s.10).	28
Şekil 11: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz- Tonarten“ Kitabı 10 nolu çalışma (Fürstenau,2000, s.22).	28
Şekil 12: “Sigfrid Karg-Elert 30 Capricen Op. 107” kitabı 6 nolu çalışma (Karg-Elert, 1919, s.7).	28
Şekil 13: Pastorale, 12-16 ölçüler.	29
Şekil 14: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz-Tonarten” kitabı B minör preludio çalışması (Fürstenau, 2000, s.14).	29
Şekil 15: Interlude Bölümü 1-26 ölçüler	30
Şekil 16: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı 10 nolu çalışma (Moyse,1931, s.18).	30
Şekil 17: Final bölümü,1-15 ölçüler	31
Şekil 18: Final bölümü, 72-80 ölçüler	31
Şekil 19: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı, 9 nolu çalışma (Moyse,1931, s.16).	31
Şekil 20: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten” kitabı 21 nolu çalışma (Fürstenau, 2000, s. 14).	32

Şekil 21: Introduction et Allegro, 14-17 ölçüler	33
Şekil 22: “Sigfrid Karg-Elert 30 Capricen Op. 107” kitabı, 11 nolu çalışma (Karg- Elert, 1919, s.10).....	33
Şekil 23: Introduction et Allegro, 313-324 ölçüler.	33
Şekil 24: “Seven Daily Exercises Op. 5” kitabı 2 nolu çalışma (Reichert, 1980, s.3).....	34
Şekil 25: Trio for flute, viola and çello op.40, 1-12 ölçüler.....	35
Şekil 26: Trio for flute, viola and cello Op.40, 68-70 ölçüler.....	35
Şekil 27: Trio For Flute, Viola And Cello Op.40, 94-98 ölçüler.	35
Şekil 28: “La Flute Multiphonique” kitabı, (Artaud, 1995, s.21)	36
Şekil 29: Trio For Flute, Viola And Cello Op.40, 13-24 ölçüler	36
Şekil 30: “Seven Daily Exercises Op. 5” kitabı 6 nolu çalışma (Reichert, 1980, s.14).....	36
Şekil 31: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten” kitabı 17 nolu çalışma (Fürstenau, 2000,s.6).....	37
Şekil 32: Serenade op.30, 19-24 ölçüler.....	38
Şekil 33: Serenade op.30, 40-45 ölçüler.....	38
Şekil 34: Serenade op.30, 70-72 ölçüler.....	38
Şekil 35: “Joueurs de flute op.27” Pan bölümü, 1-10 ölçüler	39
Şekil 36: “Joueurs de flute op.27” Pan bölümü, 23-30 ölçüler.	40
Şekil 37: “Grands Exercices Journaliers De Mécanisme Pour Flûte” kitabı, E.J 5 çalışması (Taffanel ve Gaubert, 1957, s.25).	40
Şekil 38: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten” kitabı, 6 nolu çalışması (Fürstenau, 2000, s.14).....	40
Şekil 39: Tityre bölümü, 1-9 ölçüler	41
Şekil 40: Tityre bölümü, 13-23 ölçüler.	41
Şekil 41: Krishna bölümü, 1-17 ölçüler	42
Şekil 42: “Monsieur de la Pejaudie” bölümü, 20-32 ölçüler.....	43
Şekil 43: “Enseignement Coplet de la Flute” kitabı, 7 nolu çalışma (Moyse, 1931, s.12).....	43
Şekil 44: “Andante et Scherzo”, 56-61 ölçüler	44
Şekil 45: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı 4 nolu çalışma (Moyse,1931, s. 8).....	44
Şekil 46: “Poem for flute and orchestra”, 1-27 ölçüler	45

Şekil 47: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı 6 nolu çalışma (Moyse, 1931, s.10).....	45
---	----

GÖRSELLER DİZİNİ

<i>Görsel 1:</i> Monet, Gündoğumu (1872)	2
<i>Görsel 2:</i> Claude Debussy (1862-1918)	9
<i>Görsel 3:</i> Joseph Maurice Ravel (1875-1937)	11
<i>Görsel 4:</i> Paul Dukas (1865-1935)	13
<i>Görsel 5:</i> John Alden Carpenter (1876-1951)	14
<i>Görsel 6:</i> Isaac Albeniz (1860-1909)	15
<i>Görsel 7:</i> Manuel De Falla (1876-1946)	16
<i>Görsel 8:</i> Ottorino Respighi (1879-1936).....	17
<i>Görsel 9:</i> Albert Roussel (1869-1937).....	18
<i>Görsel 10:</i> Charles Tomlinson Griffes (1884-1920).....	19

GİRİŞ

İzlenimcilik (empresyonizm) Avrupa’da büyük bir gelişimin ve dönüşümün yaşandığı bir dönemde ortaya çıkmıştır. Bu dönem hemen her alanda köklü değişimin yaşandığı, aynı zamanda 20. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren yeni arayışlara ışık tutan bir çağ olmuştur.

Dede’ye göre (2018),

Endüstri devrinden sonra tümüyle değişime uğrayan ve yeni bir evreye geçen dünya, üretim koşullarına bağlı olarak yeni bir ekonomik sistem oluştururken endüstriyel kapitalizmin gelişimi ile her alanda büyük bir dönüşümü gerçekleştirmiştir. Büyüyen kentler kalabalık caddelerin ortaya çıkmasına neden olurken teknik ilerlemeler yeni bir yaşam anlayışının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Sanat da tüm bu değişimlerden etkilenmiş; yeni bir duyuş, yeni bir anlam, yeni bir ifade biçimi kazanmıştır (s. 1-2).

Dünya’da gelişen yeni olaylar sonucunda yaşamın her alanında olduğu gibi sanatta da değişimlerin, yeniliklerin olduğu görülmektedir. İzlenimcilik akımı da bu yeniliklerin, değişim ve gelişmelerin bir sonucudur. İlgili kaynaklardan yapılan araştırmalarda izlenimcilik akımı şu şekilde tanımlanmıştır. Başaran’a göre (2014), *“izlenimcilik 19. yüzyılın ikinci yarısı ile 20. yüzyılın ilk çeyreğinde Fransa’da başlayan ve daha sonra diğer ülkelere yayılan sanat akımına verilen addır”* (s.13). Çalgan’a göre (2017), *“Bu dönemde sanatı kısıtlayıcı tutumlardan kurtarıp içsel ve derinlikli olarak ifade etmek gibi yeni, özgür adımlar atılmıştır”* (s. 4).

Bu tanımlardan yola çıkarak bu akım özgürlüğün simgesi olarak da adlandırılmaktadır. Yüzeysel olarak rahatlatıcı ve serbest stilli, içerik olarak ise derin, duygu yoğunluğu fazla olan ve insan benliğini yansıtan bir akım olarak görülmektedir. Süzen’e göre (2018), *“izlenimcilik bir izlenimin uyandırdığı duyumların, duyulduğu biçimde genellikle bilinen kurallara aldirmeden kendi kişisel izlenimlerine göre nesneleri resmetmeyi amaçlamıştır. Amaçları, ışığın değişen renklerini yakalayarak bunu canlılıkla ve doğaya yakınlıkla resme yansıtmaktır”* (s. 3).

Bozdağ’a göre (2015), *“1789’da gerçekleşen Fransız Devrimi, politik alanda olduğu gibi, sanat alanında da dönüm noktası olmuştur. Sosyal bir akım olarak başlayan Fransız Devrimi, Avrupa ve Batı dünyasında benimsenmiş ve insanlık için tarihi bir dönüşüm olmuştur”* (s. 94).

Alıcı'ya göre (2017),

Fransa, 19.yüzyıl ortalarından itibaren, modern sanat akımlarının temellerinin atıldığı önemli bir ülke olmuştur. Geleneksel sanata ve akademiye tepkiler arttıkça, klasik resim sanatının kuralları yıkılmaya başlamıştır. Dolayısıyla, Paris 15. yüzyılda, Floransa 16. yüzyılda Roma gibi sanatın kalbinin attığı merkez olmuştur. Sanatsal etkinliklerin birçoğunun sergilendiği Paris'te, edebiyat ve resim alanındaki yetenekli kişiler bu şehirde önemli ustaların atölyelerinde eğitimlerini sürdürerek, sanat eserleri üretmişler ve şehir sanatçıların ortak buluşma yeri olarak kabul görmüştür (s. 4-5).

19. yüzyılda Fransa, dünyaya tüm sanat dallarında ve edebiyatta önemli isimler ve sanatçılar kazandırmıştır. Dolayısıyla 20. yüzyıl birbirinden renkli ve yeni sanat akımlarıyla karşımıza çıkmaktadır. 1840 yılında Normandiya bölgesinde doğan Claude Monet, izlenimcilik akımının gelişimindeki en etkili isimlerden biri olmuştur. Monet, izlenimciliği doğaya olan tutkusu ve doğanın görünümünü tuvale kusursuz bir biçimde yansıtmanın inancı ve kararlılığıyla geliştirmeyi sürdürmüştür. Monet'nin ilk çalışmaları karakalem karikatürleri üzerine olmuştur. 1858 yılında Boudin ile tanışması Monet'nin doğaya ilgi duymasına vesile olmuştur. Daha sonra Monet, 1859'da Boudin'in tavsiyesine uyarak Paris'e gitmiş ve ressam olmak için orada kalmaya karar vermiştir (Jones, 2016). Paris'te ressamların katıldığı resim sergisinde Monet'in yapıtı olan *Empression* adını verdiği *Gün Doğumu* tablosu bu akımın adını belirlemiş böylece izlenimcilik resmen doğmuştur. Sanatçı bu resimde sade renklerden yararlanılıp, sandal bölgesindeki yerlerde gri, kırmızı ve turuncu tonları uygulayarak, gün doğumunu yansıttığı söylenebilir. Monet'in kısacık bir anı yakalayıp yansıtmaları yenilikçi, özgün anlayışının göstergesi olarak görülebilir.

Görsel 1: Monet, Gündoğumu (1872) (url-1)

İzlenimcilik akımı ile sanatçı toplumun kabul gördüklerini değil, dış dünyada gördüklerini iç dünyasıyla harmanlayıp özgün ve özgür bir şekilde eserlerine yansıtabilmiştir. Sanatçının duygusunu yansıttığı bu akım sayesinde de *sanat için sanat* anlayışı benimsenmiştir. Sanatçılar ölçü ve uyağa önem vermemiştir. Onlara göre gerçek kişisel izlenimlere göre değişmektedir. Bu izlenimler de göreceli yani sanatçıdan sanatçıya değişebilen niteliktedir.(Url-2)

İzlenimcilik akımı, ilk olarak resimde daha sonra edebiyat ve müzik alanında etkisini göstermiştir. Resimde Monet'in *Gün Doğumu* tablosunda yansıttığı ifadeler nasıl kendisinde uyandırdığı duyguyu ele alıyorsa, edebiyatta da aynı biçimde işlenmiştir.

İzlenimcilik, sembolizm akımının özelliklerini taşıyan bir akım olarak da değerlendirilebilir. İzlenimcilik akımı içinde yer alan bazı şairler, izlenimciliğin de temsilcileri olmuştur. Edebiyatta izlenimci temsilciler; Rainer Maria Rilke, Arthur Rimbaud, James Joyce, Concourd kardeşler ve Paul Verlaine'dir. Türk Edebiyatında izlenimci şairlerin temsilcilerinde ise öne çıkan Ahmet Muhip Dıranas, Ahmet Haşim, Cahit Sıtkı Tarancı olarak örnek gösterilebilir.(Url-3)

Bu şairler, izlenimci akımından etkilenecek şekilde metinlerine yansıtmışlardır. Arthur'a ait *Ofelya*, Verlaine'e ait *Geçmiş Ola* ve Ahmet Haşim'e ait *Mukaddime* metinleri bunlara örnek olarak gösterilebilir.

“OFELYA: Yıldızların uyuduğu, sessiz, kara Dalgalarda Ofelya iri bir zambak, Yüzüyor tül gibi, uzanmış sulara... Avcı borularının ezgisinde bak.

Bin yıl geçti Ofelya yine üzgün Uzun sularda kefen gibi akıyor Bin yıldır, gündüz, gece deli gönlünün Hüznünü meltem yellerine döküyor

Yöresinde üzgün nilüferler bazen dağıtıyor kızcağzın uykusunu Bir kanat vuruşuyla dallar yuvadan salıyor yıldızların altın şarkısını” (Arthur Rimbaud, Çev. Erdoğan Alkan)

“GEÇMİŞ OLA :Hâtıralar, ne istersiniz benden?... Sonbahar... Durgun gökte ardıc kuşları uçuşmadalar Güneşten ölgün ve soluk bir ışık vurmada İçinde poyrazlar esen sararmış ormana.

Yapayalnızdık, yürüyorduk, türlü hüyalarda, Saçlarımız ve düşüncelerimiz rüzgârda. Çevirip güzel gözlerini bana: “Hangisi? En güzel günün” diye sordu o billur sesi.

Bir melek sesi kadar tatlı, o kadar derin Hafif bir gülümseyiş cevap verdi sesine
öptüm ellerini, ibadet edercesine.

— Ah! İlk çiçekler! Ne güzel kokuları vardır! Ne kadar sevimli bir mırıltıları
vardır! Sevilen dudaklardan çıkan ilk evet'lerin!” (Paul Verlaine‘den Çev. Orhan Veli
Kanık(Url-4)

Mukaddime

Seyreyledim eşkâl-i hayâtı

Ben havz-ı hayâlin sularında

Bir aks-i mülevvendir onunçün

Arzın bana ahçâr ü nebâtı (Url-5)

Her sanat dalını etkilediği gibi izlenimcilik akımının müzik tarihi açısından da yeri ve önemi saptanmış olup ve bu akımdan etkilenen bestecilerin, flüt repertuvarına olan etkisi incelenmiştir. Bu çalışma izlenimcilik akımının müzik tarihi açısından incelenmesi ve akımdan etkilenen bestecilerin flüt repertuvarına katkılarının ortaya çıkartılması bakımından önem taşımaktadır. Flütte izlenimcilik akımında yapılan flüt repertuarı çalışmaların sınırlı olması, bu çalışmayı özgün kılmakta ve izlenimcilik akımı ile yazılmış Türkçe literatüre katkı sağlaması bakımından önem taşımaktadır. Bu çalışma, izlenimcilik akımından etkilenen bestecilerin flüt repertuvarına katkı sağlayan eserler tespit edilmiş olup; ulaşılabilen flüt eserlerinin teknik yapıları incelenmiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. PROBLEM DURUMU

1.1 PROBLEM

Bu araştırmanın problem cümlesi Claude Debussy'nin *Syrinx*, *Sonata pour flute, alto et herpe*, Maurice Ravel'in *Introduction & Allegro*, Albert Roussel'in *Trio for flute, viola and cello op.40*, *Serenade op.30*, *Joueurs de flute op.27*, *Andante et Scherzo op.51* ve Charles Tomlinson Griffes'in *Poem for flute and orchestra* eserlerinin teknik özellikleri ve bu teknik özelliklere uygun kullanılacak etütler nelerdir şeklinde oluşturulmuştur.

1.2. ALT PROBLEM

İzlenimcilik akımından etkilenen bestecilerin eserlerinin teknik yapısı ve bu eserlerin çalınmasında kullanılabilecek etütler hangileridir?

1.3. ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu çalışmada, izlenimci bestecilerin flüt eserlerinin teknik yapısını incelemek ve eserlerde tespit edilen teknik çalışmalara uygun öneriler getirilmesi amaçlanmıştır.

1.4. ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

Bu çalışma, izlenimcilik akımından etkilenen bestecilerin flüt eserlerinin teknik yapısı ve bu teknik yapıya uygun etütlerin belirlenerek çalışılması, eserlerin icrasında kolaylık sağlaması bakımından önem taşımaktadır.

1.5. SINIRLILIKLAR

Bu araştırma, izlenimci besteciler Claude Debussy'in *Syrinx*, *Sonata for flute, viola and harp*, Maurice Ravel'in *Introduction et Allegro*, Albert Roussel'in *Trio for flute, viola and cello Op.40*, *Serenade Op.30*, *Joueurs de flute Op.27*, *Andante et Scherzo Op.51*, Charles Tomlinson Griffes'in *Poem for flute and orchestra* eserleri ile sınırlandırılmıştır.

1.6. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Selin Dindar'ın “*Claude Debussy ve Maurice Ravel'in Eserlerinde Empresyonist yaklaşımlar ve Flüt Müziğine Etkileri*” (2019) adlı sanatta yeterlik tezinde Debussy ve Ravel'in dönemin müzik anlayışına getirdikleri yenilikler

belirlenmiş, eserler üzerindeki müzikal anlayış, müzikal fikir ve saptanılan örnekler doğrultusunda flüt müziği üzerindeki etkilerden bahsedilmiştir.

Sibel Barbur'un "*İzlenimcilik Akımının Müziğe Yansıması ve Bu Akımdan Etkilenmiş Bestecilerin İncelenmesi*" (2008) adlı yüksek lisans tezinde izlenimcilik akımının doğuşuna, akımın müziğe etkisine ve baş temsilcileri olan Debussy ve Ravel'in yaşamları, müzikal anlayışlarına yer vermiştir. Metinde Debussy ve Ravel'in akımdaki etkilerinin daha açık olması için eserlerindeki bazı kısımlardan örnekler sunmuştur.

Esra Tulga'nın "*Müzikte Empresyonist Akım*" (2009) adlı sanatta yeterlik tezinde empresyonizm, Müzikte Empresyonizm öncesi 19. Yüzyıl, Müzikte Empresyonizm dönemi ve Müzikte Empresyonizm Sonrası 20. Yüzyıl olarak dört bölümde incelemiştir. İçeriğinde yüzyıl dönem bilgileri, dönemlerin sadece Fransız bestecilerini ve yapmış oldukları çalışmalarına yer verilmiştir.

Eser Öykü Dede'nin "*İzlenimcilik Akımı ve Debussy*" (2004) adlı yüksek lisans tezinde izlenimcilik akımının doğuş sürecini ve akıma etki eden sanat dallarından şiir ve müziğin etkileşim halinde olduğundan bahsedilmiştir. 20. yüzyılda müzikte meydana gelen yeniklerin ve gelişimlerin baş temsilci olan Debussy'nin yaşamına ve önemli eserlerinden bazılarına da yer vermiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

2.KURAMSAL ÇERÇEVE

Ortaçağ'da müzik; edebiyat, resim ve heykel kadar önem taşımıştır. Dönem bestecilerine bakıldığında müzik, daha çok dini motiflerle işlenmiştir. Tek ses, tek melodi gibi birbirini tamamlayan dini ezgilerle harmanlanmıştır. Zaman içerisinde değişen toplumla birlikte müzik farklı tını, armoni ve renklerin birleşimiyle besteciler, yeni türler üretmeye yönelmiştir. Dolayısıyla besteciler, özgün içerikli eser üretimine başlamış ve bu bağlamda yeni yaratımları keşfeden besteciler 20. yüzyılda izlenimcilik akımının özgün duyum ve algılama modeline geçiş yapmıştır. “İzlenimcilik akımıyla birlikte 20. yüzyıl müziği önceki dönemlerden aldığı teknik oluşumları deformasyon sınırlarına dayandırarak tüm kuramlardan bağımsız bir yapı oluşturmuştur” (Barbur, 2008, s. 11). Bu da akımın belirleyici özelliğini yansıtmaktadır.

Babur’a göre (2008),

20. yüzyıl bestecileri, kendinden önce 19. yüzyılda başlayan estetik arayışı, izlenimci sanatçıların çağdaş eserler vererek evrensel bir boyut kazanmasında etkili olmuştur. Sanatın birçok alanında etkin olan izlenimcilik akımı çağdaş müziğin bugün ki halinin ilk temellerini atmıştır. Akımdan etkilenen sanatçılar, sanatsal çalışmalarını farklı boyutlara ulaştırmak amacıyla yeni ifade araçları arayışına girmişlerdir (s. 17).

Bu bağlamda bestecilerin farklı türden oluşturdukları eserler ve düzenlemeler, her adımda çağdaş müzik anlayışına bir düzen oluşturmuştur. Dolayısıyla akımdan etkilenen besteciler, kendi duyumsal ve duygusal anlarını bir parça halinde birbirlerinden ilham alarak eserlerine de yansıtmışlardır. 20. yüzyıl, tüm sanat dallarında olduğu gibi müzikte de çok sayıda akımın ortaya çıktığı bir dönem olarak görülmektedir. İzlenimcilik akımı da bu dönemde ortaya çıkan bir akımdır.

Ressamlar eserlerinde doğrudan gerçeği değil, günün belirli zamanlarındaki ışığın kendilerinde uyandırdıkları his ve duygular üzerine yoğunlaşmaktadır. Akımdan etkilenen besteciler ise eserlerinde serbest, yoğun duygu, ritim ve armoniye bağlı kalmaksızın yansıtılmaktadır. İzlenimcilik, ruhsal doyum ve özgürlüğün temsilcisi olup, resim ve müzik alanlarına bakıldığında aynı

duyum ve algılama mevcut olmakla birlikte ortak duygu ve yenilikleri yansıtmaktadır. Dolayısıyla her iki sanat dalı da geleneksellikten uzaktır.

Leyla Pamir'e göre;

Müzikte izlenimcilik, ışıktan gölgeye ya da gölgeden ışığa kaymaları, birbirinden kopuk gibi duran lekelerin oluşturduğu bütünselliği, kesin çizgilerden kaçışı ve renk düşkünlüğünü yansıtmıştır. İzlenimci müzikte ritim ve ölçü, belirsizliğe eğilim gösterir. Zarif, uçucu, yumuşak renkler, doğa varlıklarının suda yansması gibidir, hatta biraz da belli belirsizdir. Kimi yerde sessizliktir.(Url-6)

İzlenimci müziğin yaratıcısı Claude Achille Debussy'dir yanı sıra Maurice Ravel, J. Alden Carpenter, Ottorino Respighi, Charles Griffes, Isaac Albeniz, Paul Dukas, Albert Roussel ve Manuel de Falla'da izlenimci bestecilerdir. İzlenimci ressamların çalışmalarından etkilenen besteciler de resamlara benzer teknikler kullanmaktadır. Bilindiği üzere temsilcilerin bu akımdan etkilenmelerinin sebebi Monet'in duygularını ve benliğini yansıttığı gün ışıklarının kendisinde bıraktığı izleri tabloya dökmesi ve toplum için değil kendisi için yapmış olmasıdır. Dolayısıyla müzik temsilcilerinde de gün ışığındaki gibi renk, doğa ve ışık kavramlarından esinlenerek eserlerinde armoni kurallarının tersine daha çok serbest bir ölçüye bağlı kalmaksızın duygularıyla çalgılarında kendini ifade etmesi ve birbirinden bağımsız ilerlemeleri izlenimciliğin müziksel özelliklerini ortaya koymaktadır.

İzlenimciliğin öncüsü Debussy müziklerinde armoniye değil: ritim ve tınılara önem vermiş, biçimde ise izlenimci ressamların ışığı parçacıklara bölme tekniğinden esinlenmiştir. Ses ve renk kavramını müziğe kazandıran Debussy tınıyı ön plana çıkarmak amacıyla orkestrayı küçültmüş, tahta üflemelilere öncelik tanımış, arp, çeleta, gong gibi yüksek sesli ve tınılı çalgıları sık sık kullanmıştır. Her eserinde farklı bir çalgı kullanarak o esere özgü bir tını yaratmaya çalışmıştır (Url-7)

Debussy buna ilişkin düşüncelerini şu şekilde belirtmiştir:

Müzisyenler tını arayışımı bilmiyorlar. Tınının safiyetini unutuyorlar. Bense her rengi en saf halinde vermeyi amaçlıyorum. Wagner bu konuda çok ileri gitti. Çalgıları çiftledi, üçledi. Bunların en kötüsü de Richard Strauss yaptı. Trombonla flüdü birleştirdi. Orkestrayı bir kokteyl orkestrasına çevirdi. Bense tınının öz rengini ve safiyetini korumaya çalışıyorum...(Boran ve Yıldız Şenürkmez,2018 s.252).

“Debussy'e göre bir bestecinin kimliği, orkestrasında kullandığı renk ve gölge oyunlarında yansır. Her parçanın özüne göre çalgı seçimi yapılmalıdır. Flütle

seslendirilmek üzere yazılmış bir parça piyanoda çalındığında özünden çok şey yitirecektir” (Dede, 2004, s. 16).

2.1. CLAUDE ACHILLE DEBUSSY (1862- 1918)

Görsel 2: Claude Debussy (1862-1918) (Url-8)

İzlenimci müziğin yaratıcısı olarak bilinen Debussy 1862-1918 tarihleri arasında yaşamış Fransız bir bestecidir. Debussy'nin müziğini anlamak için on dokuzuncu yüzyılın sonları ve yirminci yüzyılın başlarında ortaya çıkan önemli iki sanat akımını bilmek gerekmektedir. Bunların ilki izlenimcilik (empresyonizm) akımı bir diğeri ise sembolizm akımıdır. Debussy bu iki akım arasından daha çok izlenimcilik akımından etkilenmiş ve kendi müziğini oluşturmuştur.

Feridunoğlu'na göre (2005),

Müzik geçmişi olmayan tüccar bir aileden gelen besteci 11 yaşında Massenet ile çalışmaya başladı, 16 yaşında Paris Konservatuarı'na girmiştir. Buradaki eğitimi sırasında Debussy, hocalarına klasik armoni ve kontrpuana dair kimsenin aklına gelmeyen sorular sorarak onları şaşırtmıştır. 1880 ve 81 yılının yaz aylarını Rusya'da Çaykovski'nin hamisi Madame von Meck'in yanında geçirmekle Rus müziğini yakından tanıma fırsatı bulmuştur. Döndüğünde 22 yaşında olan Debussy yazdığı *L'Enfant Prodigue* (Müsrif Çocuk) kantatıyla Roma ödülünü kazanmıştır “ Debussy, ödülü kazanmasının ardından sembolist şairlerin ve izlenimci ressamların ortamlarına girerek, sanatçıların yaklaşımlarından ve yaşamlarından etkilenmiştir. Bu sayede kafasındaki taslağı oluşturup izlenimci müziğin öncülüğünü yapmaya hazır hale gelmiştir (s.196).

Eski çağlardan günümüze kadar olan dönemlerde gelenekselliğin ve müziğin korunmuş olması, izlenimcilik akımıyla birlikte deneysel çalışmalarla kendini göstermiş ve akımın farkındalığını ortaya koymuştur. Fakat Debussy, bu çağlardan romantik döneme tepki olarak alışlagelmiş kalıpları özgür bırakmıştır. Örneğin;

Romantik dönem müziğinde majör/minör diziler, uzun formlu (konçerto, senfoni) müzikler kullanılırken, izlenimcilik akımında kısa formlu (prelüd, oda müziği, noktürn) müzikler ve majör/minör dizi yerine tam ton dizi kalıpları kullanarak akıma yeni bir yön vermiştir. Çalışmalarının ilhamını müzik dışında diğer sanat dallarından alması ve doğadaki gürültüleri bile deniz sesine benzetmesi onun izlenimci ressamalara benzediğinin ispatıdır. Debussy'nin müziği daha çok tını ve ritim parçalarının birleşmesinden oluşmuştur. Nasıl ki izlenimci ressamlar doğadaki temayı görüp kendi iç dünyasıyla harmanlanıyorsa Debussy'de eserlerinde dış dünyadan gördüğü ve duyduğu sesleri iç dünyasıyla harmanlayıp birleştirmiştir. Tınının ve ritmin önemli olduğunu belirterek her eserinde farklı bir çalgı kullanmış, bu sayede eserlerdeki duygu yoğunluğu ön plana çıkmıştır. Debussy, orkestrayı küçültmeyi denemiş, orkestralımda heyecanlandırıcı güçlü etkiler yerine saf tınları tercih etmiştir. Çalgı birleşimleri konusunda büyük titizlikle hareket ederek ses renklerinin karışmasını önlemiş, çalgının özgün tınısını korumaya çalışmıştır. Bakır üflemelerin üstünlüğüne son vererek tahta üflemelere öncelik tanımıştır (Çevik, 2007).

Debussy, yaşamının son yıllarında hastalığına yakalanmış ve birçok ameliyat olmasına rağmen iyileşememiştir. Hastalığı sebebiyle daha çok halsizleşen Debussy, yaşamının son anlarında bile beste yapmayı ihmal etmemiştir. Döneminin en etkili bestecisi ve müzikal empresyonizm'in kurucusu olan Debussy, 26 Mart 1918 yılında Almanlar tarafından bombalanırken hastalığı sebebi ile vefat etmiştir (Çevik,2007).

2.2. JOSEPH MAURİCE RAVEL (1875-1937)

Görsel 3: Joseph Maurice Ravel (1875-1937) (Url-9)

Joseph Maurice Ravel, modern orkestrasyonun babası ve izlenimcilik akımının Debussy'den sonra gelen ikinci önemli bestecisidir. Yaşamını ve kariyerini Paris'te devam ettiren Ravel, 7 yaşında piyanoya başlamış, 13-14 yaşlarına geldiğinde çalışmalarına beste yaparak devam etmiştir. 1889 yılında Paris Konservatuvarını kazanarak Gabriel Faure ile yaklaşık 14 sene boyunca çalışmıştır. Konservatuvarın sunduğu prestijli Roma ödülü sınavlarına girmiş ve hiçbirinde başarı elde edememiştir. Okul müdürü ile ilgili birtakım sorunlarının olması sebebi ile Ravel okulunu bırakmıştır. Piyano başında eser denemeleri yapması Ravel'i geliştirmiş ve 21 yaşında ilk eserini bestelemiştir (Aydinoğlu,2010). Tam olarak izlenimcilik akımının neresinde olduğu kavranmasa da etkilendiği besteciler ve yansıttığı eserler, Debussy ile hemen hemen aynı yerde olduğunu göstermiştir.

Ravel'in eser üretirken dikkat ettiği en önemli özelliği sadelik, netlik ve apaçık olmasıdır. Daha çok ilgilendiği ve çalışma yaptığı alanlar caz müziği, orta çağ müzikleri, çocuk dünyası, Avrupa halk şarkıları, arabesk ve İspanyol müzik türleridir. Bu türler arasında İspanyol müziğinden etkilenmiş ve bu çalışmalarına da yansımıştır. *İspanyol Rapsodisi* ve *Bolero* adlı eserler Ravel'in en bilindik ve önde gelen çalışmalarından olmuştur(Url-10). Yaşamı boyunca öğretmenleri ve çevresinden gelen olumsuz eleştirilere rağmen çalışmalarına devam etmiş ve kendini beste yapmaya adanmıştır. Ravel'in genellikle yaptığı çalışmalar, Debussy ile benzer nitelikte olmuştur. Ravel ve Debussy'nin beraber anılmalarının sebebi

ise iki bestecinin de aynı sanat dalları ve aynı çalışmalardan etkilenmesi olarak görülebilir.

Korkmaz'a göre,

Modern Fransız Müziği'nin bir bölümü olarak nitelenen Ravel'in müziği, Avrupa kültürünün bir parçası olmuştur. Giderek, gerek kullanılan müzik gereçlerinin, ayrıntılarının, değerlerinin, gerekse düşünce biçimlerinin aydınlığa kavuşması ile izlenimci akımın nitelikleri gözler önüne serilmiştir. Bu bağlamda Debussy ve Ravel, Fransız izlenimci müziğinin öncüleri olarak tanımlanırlar. "Her iki bestecinin de gizeme, Uzakdoğu'ya, çan sesine, arabesk kaynaklara ve ses eğrilerine, ispanyol ezgilerine ve çocuk dünyasına düşkünlükleri ön plandadır. Ravel'in "Su Oyunları (Jeux D'Eau)" ile Debussy'nin "Suda Yansımalar (Reflets Dans L'Eau)" adlı müzikleri su sesleri kaynaklıdır. Ravel'in bu eserinde, Liszt'in "Villa D'este Çeşmesi (Les Jeux D'eau a la Villa D'este)" etkileri görülür (Akt: Aydınoğlu, 2010, s.14).

Ravel ve Debussy'nin birbirlerinin eserlerine büyük hayranlık duymaları, uzun süren dostluklarına ve aynı müzik dilini konuşmalarına dayanmaktadır. Bestecilerin aralarındaki bu bağ Ravel'in, Debussy'nin bir eserine yaptığı eleştiri sonucunda gerginliğe sebep olmuştur. Fakat Ravel, Debussy'e her zaman saygı duymuş bunun yanı sıra kendini savunmayı da bilmiştir (Barbur,2008).

Pamir'e göre (2000),

Debussy ve Ravel, aralarındaki ufak tefek gerilimlere karşın, her zaman aynı müzik dilini konuşan iki müzisyendiler. Ravel, ustasına her zaman saygı göstermiştir. Polemiklere fazla girişen bir müzisyen olmamakla beraber, her zaman Debussy'yi korumuş, ancak kendisini savunmayı da bilmiştir. İzlenimci Fransız ressamları nasıl güneş ışınlarını renklere ayırma çabaları içinde olmuşlarsa, Debussy ve Ravel'in yapıtlarına da aynı amaçlar yansımıştır (s. 241).

Barbur'a göre (2008),

Besteci, 1927'de bazı nörolojik problemler yaşamaya başlamıştır. Birkaç yıl sonra buna bağlı olarak kas problemleri ve afazi denilen konuşma zorluğu ile karşılaşmıştır. Zamanla bunama belirtileri olmuş ve 1932'de geçirdiği trafik kazası sonucu durumu ağırlaşmıştır. Bu rahatsızlıklar sonucu eser veremez hale gelmiştir. 19 Aralık 1937 günü başarısız bir beyin ameliyatı geçirdikten dokuz gün sonra, 28 Aralık 1937 günü Paris'te yaşamını yitirmiştir. (s. 31).

2.3. PAUL DUKAS (1865- 1935)

Görsel 4: Paul Dukas (1865-1935) (Url-11)

Paul Dukas, 1865 yılında doğmuş Fransız bir bestecidir. Öğrenimini Paris Konservatuvarı'nda tamamlamıştır. Dukas'ın çalışmalarının sadece bir kaçı günümüze kadar gelmiştir. Kalanlardan ilk olarak dikkate değer eseri, Symphony in C'dir (Tulga,2009).

Barbur'a göre (2008),

Paul Dukas, müzikle ilgili herkes onu Sihirbazın Çırağı (l'Apprenti sorcier) adlı orkestra parçasıyla tanır. Öğrenimini Paris Konservatuvarında Mathias, Giraud ve Lubois'nın öğrencisi olarak yapmış,1888 yılında Roma Ödülü ikinciliğini kazanmış, konservatuvarda ve Ecole Normale de Musique'de öğretmenlik yapmıştır. Bestelemeye Wagner'in etkisinde başlamış, sonra izlenimciliğe yönelmiştir. Başlıca yapıtları Arlane ile Mavi Sakal Operası Sihirbazın Çırağı adlı orkestra Scherzo'su, La Péri adlı bale müziğidir (s. 42).

2.4. JOHN ALDEN CARPENTER (1876- 1951)

Görsel 5: John Alden Carpenter (1876-1951)(Url-12)

Amerikalı bir besteci olan John Alden Carpenter, Fransız izlenimci bestecilerden etkilenmiş, orkestra müziği, baleleri ve caz müziği üzerine eserler yazdığı bilinmektedir.

John Alden Carpenter'ın müziği daha çok 19. yüzyıl İngiliz geleneklerinden kaynaklanmışsa da özellikle caz gibi farklı Amerikan formlarının seslerini de özümsemeye başlamıştır. Edward Elgar ve Bernhard Ziehn ile beste çalışmalarını sürdürmüş, besteci olarak ilk çıkışını 1912'deki keman sonatı ile yapmıştır. Bu eserin galası ünlü Mischa Elman tarafından seslendirilmiştir. Hemen sonrasında şarkılar, piyano müziği ve ilk orkestra parçası olan, kendi çocukluğunda ninesinin sürdürdüğü çocuk arabasındaki anıları müzikle anlatan *Çocuk Arabasının Maceraları*'nı yayınlamaya başlamıştır. 1921'de klasik komik seriden yola çıkarak yazdığı *Crazy Kat* isimli caz formunda baleyle çok daha modern bir tonu yakalamaya başlamıştır. Kaynak İzlenimciliği caz diliyle birleştirmeye yönelik yapıtları arasında *Skyscrapers* (Gökdelenler) adlı bale müziğiyle başarı kazanmıştır (Barbur, 2008, s. 45).

2.5. ISAAC ALBENİZ (1860- 1909)

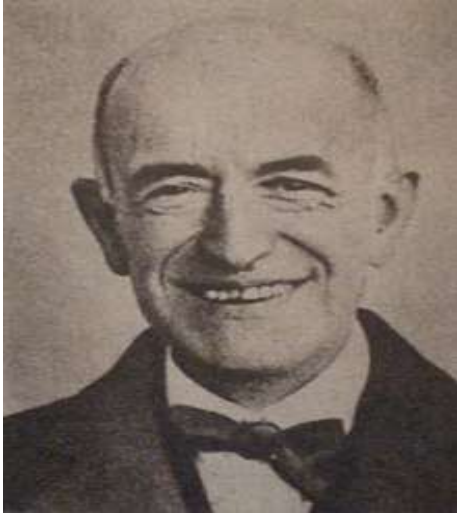
Görsel 6: Isaac Albeniz (1860-1909) (Url-13)

Şehri İspanya'yı ve müziğini en canlı şekilde yaşatan Isaac Albeniz, besteci, piyanist, şef ve aynı zamanda virtüöz bir bestecidir. Küçük yaşlarda ilk konserini vermiş ve farklı ülkelere giderek yaptığı kusursuz bestelerle büyük alkışla karşılanmıştır. Albeniz, başka yolculuklara çıkmış ve tüm bu süre içinde şaheseri olan Iberia üzerinde çalışmıştır (Tulga,2009).

Tulga'ya göre (2009),

Virtüöziteyle gelenekselliğin en güzel şekilde sentezlendiği Iberia Suiti, İspanyol şehirlerini ve danslarını anımsatan 12 parçalık, büyüleyici bir renk ve atmosfere sahiptir. Iberia, Albeniz'in vatanının heyecan verici olaylarının, romantik/empresyonist bir müzikal tanımlamasıdır. Her bir kitap, her biri İspanya'nın müzikal portresi olan ve bir tür İspanyol dansını sergileyen üç ayrı müzik parçasından oluşur. Iberia, aynı zamanda orkestraya da uyarlanmıştır(s.123-124).

2.6. MANUEL DE FALLA (1876-1946)

Görsel 7: Manuel De Falla (1876-1946) (Url-14)

1876 yılında doğan Manuel de Falla müzik hayatına annesinden piyano dersi alarak başlamış ve 17 yaşında ilk bestesini yazmıştır. Orkestra şefi ve piyanisttir. Eğitiminin devamını Madrid Konservatuvarı'nda devam ettiren Falla, Falla, İspanyol müziği üzerinde çalışmaları olan hocasından da etkilenmiştir. "1905 yılında Güzel Sanatlar Akademisinin açtığı yarışmada *La Vida Breve – Kısa Hayat* perasıyla birinciliği almıştır. Bir süre Paris'te yaşamış, Fransız müziğinin özellikle Debussy'nin etkisinde kalmıştır" (Yener, 1976, s. 113). Dolayısıyla Falla'nın eserlerinde izlenimcilik etkileri görülmeye başlanmıştır. Falla'nın *Noches en Los Jordines de Espana* (İspanya bahçelerindeki Geceler) adlı bestesi, izlenimci akıma yakın bir çalışma olarak görüldüğünden senfonik izlenimler içermektedir (Yener, 1976).

Falla'nın diğer eserleri ise *El Amor Brujo* (Sihirbaz Aşk) bale süiti, *El Sombrero de Tres Picos* (Üç köşeli Şapka) adlı çalışmalarıdır. 1939 yılında Arjantin'e gitmiştir ve hastalığı nedeniyle geri dönemeyip 1946 yılında Arjantin'de ölmüştür (Yener, 1976).

2.7. OTTORINO RESPIGHI (1879- 1936)

Görsel 8: Ottorino Respighi (1879-1936)(Url-15)

1879 yılında doğan Ottorino Respighi, İtalyan bir bestecidir ve Debussy'den etkilenmiştir. İzlenimciliğin İtalya'da doğması ve Debussy'den etkilenmesi Respighi için önemli bir ilerleme olmuştur. İtalya'da *Liceo Musicale*'de keman ve besteleme öğrencisi olmuştur. “1891-1901 yılları arasında aynı kentteki müzik öğreniminin ardından 1901-1903 yıllarında Rusya'da Rimski-Korsakov'un, sonra da 1908-1909 yıllarında Berlin'de Max Bruch'un öğrencisi olmuştur. 1913'ten sonra Roma'da Santa Cecilia Müzik Akademisi'nde kompozisyon dersi vermiştir (Aktüze, 2007, s. 1849).

Akademik eğitimden sonra kendini tamamen besteciliğe adanmak için okuldan ayrılmış ve çalışmalarının neredeyse tamamı izlenimcilik etkisinde olmuştur. Respighi'nin besteleri uzun formlu ve melodi bakımından da zengin oluşu bir kez daha izlenimciliğin izlerini taşıdığını göstermektedir. Falla'nın Roma Çamları, Roma Çeşmeleri, Klise Pencerleri, Kuşlar, Roma Şenlikleri, Dramatik Senfoni önde gelen eserleri olmuştur (Url-16).

2.8. ALBERT ROUSSEL (1869-1937)

Görsel 9: Albert Roussel (1869-1937)(Url-17)

1869 yılında Fransa’da doğan Roussel, ailesini küçük yaşta kaybetmesi nedeniyle belediye başkanı olan dedesi büyütmüştür. 2 yıl sonra Paris’e gidip V. d’Indy ile müzik eğitime başlamıştır. Birçok kez Uzak Doğu’ya gitmiş ve müziğinden etkilenerek eserlerine de bunu yansıtmıştır.

Kontrpuanlı Debussy olarak tanımlanan Roussel, İngiliz eleştirmen Edward Lockspelser’in (1905-73) anlatımıyla, “*Eserlerindeki granit sağlamlığında olan doku, ne Debussy tarzındaki yaratıcılığa, ne de Ravel’in ayrıntılardaki ince, mücevher benleri işlenişe ulaşamamıştır, ama genelde boyun eğmez ve kaba yontulmuştur.*” Belki de çok yolculuk yapmasından, öğretmeni d’Indy’nin etkisi az olmuş; Roussel, müziğin vatansız olması, belirli bir yere bağlı olmaması üzerinde durmuştur (Aktüze, 2007, s. 1937).

Roussel müzikal sahneye geldiğinde, yaygın tarz, Empresyonizmin yoğun atmosferik, parıltılı armonileri ve gevşek yapılarıydı. Öğretmeni Vincent d’Indy’nin Debussy ve Ravel’in şiddetli eleştiricilerinden biri olmasına rağmen, Roussel Empresyonizmin özelliklerini yine de kullandı. Roussel’in Empresyonizmden en çok etkilenen eserleri: Evocations, Rustiques, First Symphony, (Le poeme de la foret), Le marchand de sable qui passe, ve Le festin de l’araignée’dir(Tulga,2009,s.86).

2.9. CHARLES TOMLINSON GRIFFES (1884- 1920)

Görsel 10: Charles Tomlinson Griffes (1884-1920)(Url-18)

1884 yılında New York'da doğan Griffes, Fransız izlenimciliğinin Amerika'daki en önemli bestecisidir. Griffes, Fransız izlenimciliğinden önce Alman etkisinde besteler yapmış ve uzun bir süre sonra Fransız izlenimciliğinin etkisinde kalarak eserlerini bu yönde bestelemeye başlamıştır. Sadece izlenimci müzik etkisinden değil, Rus bestecilerinden de etkilenerek bestelerine yansıtmaya çalışmıştır. New York Tarrytown'da Hackley School'da müzik öğretmenliği yapmıştır (Sözer,1986).

Alman romantizmi, Fransız izlenimciliği ve Doğu özellikle Rus egzotizmi etkisiyle bestelediği ses ve orkestra müzikleri, kendisinden sonraki pek çok Amerikan bestecisine örnek olmuştur (Sözer, 1986, s. 290). Özellikle *The Pleasure Dome of Kubla Khan* ve *The White Peacock* orkestra yapıtları izlenimcilik stilini yansıttığının kanıtı olmuştur. Bunların dışında birçok şarkı, flüt ve orkestra için beste yapmıştır. Genellikle Griffes'in bestelediği eserler ölümünden sonra daha çok ilgi görmüştür. 1920 yılında New York'da hayatını kaybetmiştir (Sözer,1986).

20. yüzyıl izlenimcilikten etkilenen diğer besteciler arasında; Frederick Delius (1862-1934), Ralph Vaughan Williams (1872-1958), Alexander Scriabin (1872- 1915), Karol Szymanowski (1882-1937), Zoltan Kodaly (1882-1967), Igor Stravinsky (1882-1971), Andre Caplet (1878-1925), Gabriel Faure (1845-1924), Enrique Granados (1867-1916), Lili Boulanger (1893-1918) yer almaktadır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. YÖNTEM

3.1. ARAŞTIRMANIN MODELİ

Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden genel tarama modeli kapsamında betimsel bir çalışmadır. Genel tarama modeli; Çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak amacı ile evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup, örnek ya da örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir (Karasar, 2014, s.79).

3.2. EVREN VE ÖRNEKLEM

Çalışmanın evrenini müzikte izlenimcilik akımına etki eden besteciler Claude Debussy, Maurice Ravel, Charles Tomlinson Griffes, Albert Roussel oluşturmaktadır. Örneklemine ise izlenimci bestecilerin Claude Debussy *Syrinx*, *Sonata for flute, viola and harp*, Maurice Ravel *Introduction et Allegro*, Albert Roussel *Trio for flute viola and cello op.40*, *Serenade op.30*, *Joueurs de flute op.27*, *Andante et Scherzo op.51*, Charles Tomlinson Griffes *Poem for flute and orchestra* flüt eserleri oluşturmaktadır.

3.3. VERİLERİN TOPLANMASI

Araştırmada veriler, nitel araştırma tekniklerinden döküman inceleme yoluyla toplanmıştır. Çalışmanın kaynaklarını ulaşılabilir kitaplar, tezler, makaleler, bildiriler, flüt metotları oluşturmaktadır. Eserlerin notalarına International Music Score Library Project (IMSLP) internet sayfası üzerinden ulaşılmıştır. Flütte farklı tekniklerin kullanıldığı yerler, sınırlılıklara göre eserler içerisinden seçilmiş ve gösterilmiştir.

3.4. VERİLERİN ÇÖZÜMLENMESİ

İzlenimcilik akımının flüt repertuvarına etkisi adlı araştırmada konular tarihsel dönem içerisinde kronolojik olarak sunulmuştur. Flüt repertuvarı ile ilgili tespit edilen eserler besteciler ile birlikte tablo şeklinde gösterilmiştir. Bu eserlerin teknik yapıları analiz edilmiş ve teknik zorlukları olan pasajların geliştirilmesi için kromatik sesler ve diziler, üçlemeler, çarpmalar, triller, çift dil tekniği, staccato, legato, üç dil tekniği, oktav sesler ve doğuşkan sesler ile ilgili teknik egzersizler önerilmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. BULGULAR VE YORUM

İzlenimci akım, müzik alanında birçok yeniliklerle birlikte kendini göstermiştir. İzlenimci besteciler çalışmalarını bu akımın içinde harmanlayarak kendi benliklerini oluşturmuşlardır. İzlenimci akımı, Orkestra, piyano eserleri, opera ve oda müziği eserlerine de etki etmiş ve gerek çalgı düzeninde gerekse tını hâkimiyetinde alışlagelmişin dışındaki anlayışı soyutlamıştır. Nasıl ki izlenimci ressamlar kendi ruh benliklerini resimlere aktarırken sadeliği, duruluğu ön plana koyuyorsa, izlenimci besteciler de eserlerinde karışıklığı ortadan kaldırıp yerine duygu yoğunluğu fazla olan, ölçüye bağlı kalmaksızın eserler üretmiştir. Dolayısıyla bu orkestra düzenine de yansımıştır. Daha küçük oda müzikleri, kısa formulu eserlerde çalgıların yerleri birbirlerini tamamlayacak şekilde oluşturulmuştur. Bu bakımdan birçok çalgının orkestradaki yeri önem teşkil etmiştir. Özellikle flüt çalgısının mistik bir tona sahip olması izlenimci bestecileri etkilemiştir. Özellikle 19. yüzyıla kadar flütün birçok değişime ve gelişime uğramasıyla önemsenen bir çalgı haline gelmiştir

Özer'e göre (2010).

Besteciler yüzyıllardır bir solo çalgı olan flüt için müzik yazmaktadırlar. Bu süre boyunca yorumcunun istekleri ve çalgının yapısal olarak gösterdiği gelişimle birlikte müzikteki beklentiler de artmıştır. 20. Yüzyılda farklı yeni tınlar, renkler ki pek çok besteci bunları sıra dışı çalım teknikleri olarak adlandırır, flütistlere ve bestecilere yeni ufuklar açmıştır (s. 55).

Flüt, 19. yüzyıla kadar birçok flüt yapımcısı tarafından üzerinde deneyler yapılmış fakat en iyi sonucu Alman flüt yapımcısı Theobald Boehm elde etmiştir. Boehm, sadece flüt yapımcılığı ve icracılığında değil, flüt repertuarı içinde katkı sağlayan önemli bir flüt icracısıdır. 19. yüzyıldan itibaren birçok eser yazan Boehm, yeni üretmiş olduğu flüt ile icracılığı da virtüözlük seviyesine ulaştıran bir rolü üstlenmiştir. Dolayısıyla 19. yüzyılda ortaya çıkan izlenimcilik akımı ve bu akımın öncüsü olan Claude Debussy'de flüt çalgısına önem vermiş, beste çalışmalarında bu çalgıya orkestra, oda müziği ve solo çalışmalarıyla önemli bir yer vermiştir. Bu bağlamda izlenimcilik akımı ile birlikte Debussy'nin başlatmış olduğu flüt çalışmaları flüt repertuarını geliştirmiş ve bestecilere öncülük etmiştir. Debussy'nin beste çalışmalarını etkileyen faktörler arasında edebiyat, resim gibi sanat dalları da büyük rol oynamıştır. Özellikle bazı edebi eserler çalışmalarının

esin kaynağını oluşturmuştur. Bu bağlamda ünlü Fransuz şair Stephane Mallarme'nin *Bir Faunus'un Öğleden Sonrası* eseri Debussy'nin aynı adı verdiği orkestra için senfonik şiirine ilham olmuştur. Şiirden etkilenen Debussy, dizelerde gizlenen anlam karmaşasını, sessizliği, müziği ile yansıtmış, şiir ve müziğin birleşmesi ile şiir, yeni bir anlam kazanmıştır. Bir Faunus'un Öğleden Sonrası ilk kez Paris'te seslendirilmiştir, İlk çalınışı o kadar şaşırtıcı olmuştur ki halk tekrarlanmasını talep etmiştir. Mallerme'nin bu şiiri izlenimcilik akımı için en büyük izlerini taşıdığı orkestra eseri ve adımlarını attığı ilk büyük başarısı olmuştur. Bu eser aynı zamanda izlenimci akımda yazılan ilk eser olması bakımından önemlidir.

Aktüze, Debussy'nin Bir Faunus'un Öğleden Sonrası adlı eserine ilişkin şu bilgileri aktarır:

Bir Faunus (orman ve kırların cini) öğle sığağında uyanır, rüyasında gördüğü Nimgellerin (su perileri) etkisindedir. Bu etkiyi, çaldığı ezgiyle sürdürmek ister. Ancak anıları gittikçe kendinden uzaklaşmaktadır. Şarabın ve sıcak güneşin verdiği ağırlıkla, anıları tekrar görebilmek ümidiyle yine uykuya dalar. Flütün arabesk stilde ve 9/8'lik ölçüde sunduğu, kromatik biçimde inen-çıkan tema ıssız kırların tanrısı Faunus'u simgeler. Yine genellikle su kenarlarında dolaşan güzel Nimgeler'in (su perileri) çekici şarkıları ise, sirene benzeyen bir motifle sunulur. Diaghiles'in 1912'de sahneye koyduğu ve yarı çıplak balet Nijinski'nin dans ettiği bale, büyük skandal yaratmış ve eserin daha çok tanınmasını sağlamıştır (2005, s. 666)

19. yüzyılda Fransa'da doğan ve gelişen bir sanat akımının, izlenimci müzikteki ilk büyük temsilcisi olan Debussy'nin bu başarıları diğer bestecileri de etkilemesi izlenimcilik akımını ve izlenimci müziği daha da güçlendirmiştir. Flüt için yazılan eserlerde de bu etkinin hakim olduğu görülmektedir.

Tablo 1: İzlenimci Müzikte Flüt Repertuarı

Besteci	Eser	Çalgı Bilgisi	Yıl	Ülke
Claude Debussy	Syrinx	Solo Flüt	1913	Fransa
Claude Debussy	Sonata pour flute, alto et harpe I. Pastorale II. Interlude III. Finale	Flüt, viyola, arp	1915	Fransa
Maurice Ravel	Introduction et Allegro	Arp, flüt, klarnet, yaylı çalgılar kuarteti	1905	Paris
Albert Roussel	Trio for flute,viola and Cello, Op.40	Flüt, viyola ve çello için trio	1929	Fransa
Albert Roussel	Serenade Op.30	Flüt, yaylı trio ve arp	1925	Fransa
Albert Roussel	Joueurs de flute Op.27 1.Pan 2.Tityle 3.Krishna 4. Monsieur de la Péjaudie	Flüt ve piyano	1924	Fransa
Albert Roussel	Andante et Scherzo Op.51	Flüt ve piyano	1934	Fransa
Charles Tomlinson Griffes	Poem for flute and orchestra	Flüt ve Orkestra için	1918	Amerika

4.1. CLAUDE ACHILLE DEBUSSY'NİN “SYRINX” ADLI SOLO FLÜT ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

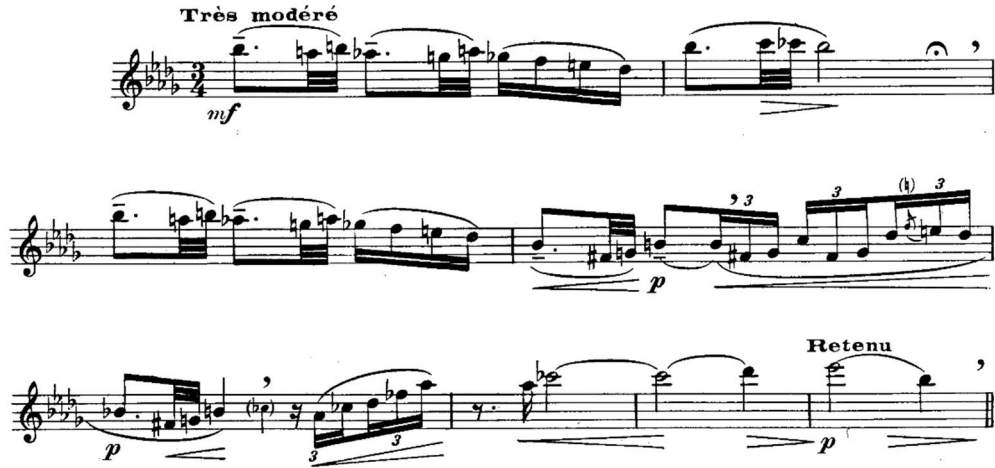
Syrinx. Boehm sistemli flütün icadından sonra yazılmış ilk solo flüt eseridir. Daha sonra yapılan flüt çalışmaları için model bir yapı olmuştur. Eser Antik Yunan Tanrısı Pan tarafından, Yunan mitolojisine dayanan bir hikâye ile ortaya çıkmaktadır.

Curinga'nın çalışması (Akt., Önerürk, 2015)

1913 yılında bestelenen ve 20. yüzyıl flüt repertuarının en çok bilinen eserlerinden biri olan “Syrinx” aynı zamanda solo flüt repertuarı için bir dönüm noktasıdır. Solo flüt için bestelenen ve günümüze ulaşmış en önemli eserlerden biri olan C.P.E. Bach'ın solo sonatı, 1763 yılında bestelenmiştir. Syrx'e kadar 1763-1913 arasında 150 yıl boyunca solo flüt için önemli bir eser bestelenmemiştir, ayrıca Boehm'ün modern flütü yaratmasından sonra bestelenmiş ilk solo eserdir (s. 95-96).

Whitman'ın çalışması (Akt., Sarıboğa, 2016)

Debussy, solo flüt için yazdığı Syrx'i 1912 yılında Gabriel Mourey'in *Psyche* adlı tiyatro oyunu için bestelemiştir. Mourey'in *Psyche* oyununda Syrx, Pan'ın ölümünden önce duyulan son melodidir. Aslında *La Flute de Pan* olarak adlandırılan bu eser, *Chanson de Bilitis*'in ilk bölümü de bu adı taşımasından dolayı Syrx olarak değiştirilmiştir. Debussy Syrx'i, 1913 yılında sahnelenen *Psyche* de çalan flütist arkadaşı Louis Fleury'e adamıştır (s.49).

Şekil 1: Syrx 1-8. ölçüler

Eser çok canlı anlamına gelen *très modéré* temposunda başlamıştır. 1.ölçüden 8. ölçüye kadar incelendiğinde inici-çıkıcı kromatik bir dizi, 4. ve 5. ölçülerde ise üçlemeler görülmektedir.1. ve 3. ölçülerde aynı melodik dizi mevcuttur. 6. ölçüden itibaren uzun sesler do bemol notasında uzun ses re bemole çözülür. Ardından 8. ölçüde mi bemol notasında *p* ifadesiyle *retenu* (tutarak) si

bemol sesi ile birinci bölüm sona erer. Syrinx eseri için Taffanel ve Gaubert'in *Grands Exercices Journaliers de Mecanisme* adlı kitabından E.J. 5 gammes chromatiques çalışması, Fürstenau'nun *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz- Tonarten* adlı kitabından 6. numaralı kromatik etüt çalışması önerilmektedir.

Şekil 2: “Grands Exercices Journaliers de Mecanisme” Kitabı 5 gammes chromatiques çalışması (Taffanel ve Gaubert, 1957, s.24).

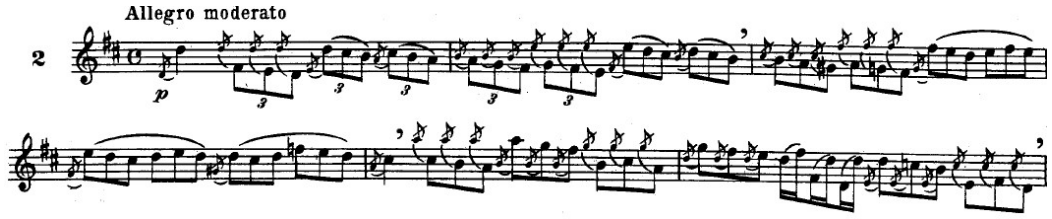
Şekil 3: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz- Tonarten“ Kitabı 6 numaralı kromatik etüt çalışması (Fürstenau,2000, s.14).

Şekil 4: Syrinx; 13-17 ölçüler.

Syrinx eseri 13. ölçüden 17. ölçüye kadar incelendiğinde, kromatik dizi yaklaşımı eser içerisinde devam etmektedir. 14. 15. ve 16. ölçülerde üçlemelere ve çarpmalara yer verilmiştir. Nüans terimlerinde genellikle *p*, *crescendo* ve *decrescendo* ifadeleri kullanılmıştır. 15. ve 16. ölçülerde yavaşlatmak anlamına gelen *cedez* ve temponun serbest bir anlayışla çalınması anlamına gelen *rubato* terimleri ile eser devam etmektedir. Buda eserde serbestliğin de hâkim olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda çarpmaların ve üçleme pasajların ağırlıklı olması dolayısıyla bu ölçüler için Marcel Moyse'un *Enseignement Complet de la Flûte* adlı

kitabında 2 nolu çalışması, Köhler- Romantic kitabından 3 nolu çalışma önerilmektedir.

Şekil 5: “Enseignement Complet de la Flûte” Kitabı 2 nolu çalışma (Moyse, 1931,s.4).

Şekil 6: Syrinx; 23-26. ölçüler

Eser 23 ve 24. ölçülerinde trillere, çarpmalara ve puandorg ile 26. ölçüde *tres modere* gibi birinci ölçüdeki ana temanın seslendirildiği ve ilk tempoya dönüldüğü görülmektedir. Bu bağlamda tril çalışmalarını geliştirmek için Marcel Moyse'un *Enseignement Complet de la Flûte* adlı kitabı 4 nolu çalışma, Fürstenau'nun *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz- Tonarten* adlı kitabı 8 nolu çalışması önerilmektedir.

Şekil 7: “Enseignement Complet de la Flûte” Kitabı 4 nolu çalışma(Moyse, 1931, s.8).

Şekil 8: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz- Tonarten“ Kitabı 8 nolu çalışma (Fürstenau, 2000, s.18).

Debussy'nin bestelemiş olduğu bu eserde, ritimde serbestlik, farklı veya aynı oktavlarda benzer motifler, yorumlamada esneklik ve kromatik yaklaşımlı sesler kullanılmıştır. Bunun yanı sıra eserde “p”, “mf”, “crescendo” ve “decrescendo” gibi nüanslar ağırlıklı olarak kullanılmıştır. İzlenimci akımını yansıtan bu yazım stili Syrinx eserinin yazıldığı tarihten itibaren öncü bir eser olduğu izlenimini uyandırmıştır.

4.2. CLAUDE ACHILLE DEBUSSY’NİN “SONATA POUR FLUTE, ALTO ET HARPE” ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

Sonata Pour Flute, Alto Et Harpe eseri flüt, viyola ve arp için 1915’te bestelenmiştir. Debussy, piyano için 12 etüt ve sınırlı sayıda sonat yazmış, ikinci yazdığı sonatı ise bu çalışması olmuştur (Aktüze,2005). Daha sonra bu sonatı 1917 yılında bir yardım derneğinde icra etmiştir (Dindar,2019).

Walker’ın çalışması (Akt. Dindar,2019),

Debussy, bu eseri ilk bestelemeye başladığında flüt, obua ve arp ile bir topluluk oluşturmayı hedeflemişti ancak viyolanın kendine has puslu, melankolik tınısının flüt ile bir uyum, belki de flütün parlak tınısı ile güzel bir uyumsuzluk yakalayabileceğine inandığından obua yerine viyolayı tercih etti. Bu çalgılaşma ile eserdeki yoğun atmosferi ve hüznü, yumuşak karakteri ön plana çıkarmayı amaçladı. Flüt, viyola ve arp için yazılan ilk eser olma özelliğini de taşıyan, kendisinden sonra gelecek olan bestecilere de yeni bir yol göstermiş oldu; besteciler bu topluluk için eserler vermeye başladı (s.36).

Birinci bölüm, *Pastorale* başlıklı ağır bir menuet temposundaki *Tempo di Minuetto* ikinci bölüm ise ara müziği anlamına gelen *Interlude* başlığını taşır. İlk bölümden temalar gelişmiş bir menuet formunda tekrarlanır. Arp, menuet temasını kısa tekrarlarla, bölüm havada kalmış gibi üç çalgının unison birleşimiyle sona erer. Ağır fakat tatlı başlangıç yapılan bu bölümde notalar oldukça bağlı (legato) kullanılmıştır. Üçüncü bölüm ise şen, ama ılımlı hızda ve kararlı şekilde *Allegro moderato ma risoluto* temposundadır. Eser, sona doğru giderek hızlanıp gürleşmesi, çalgıların birbirleriyle buluşması, neşeyi temsil etmesi bütünlüğünü ortaya koymuştur. Tatlı bir deyişle *dolce* terimi ise tüm bölümlerde kullanıldığı görülmektedir.

Pastorale

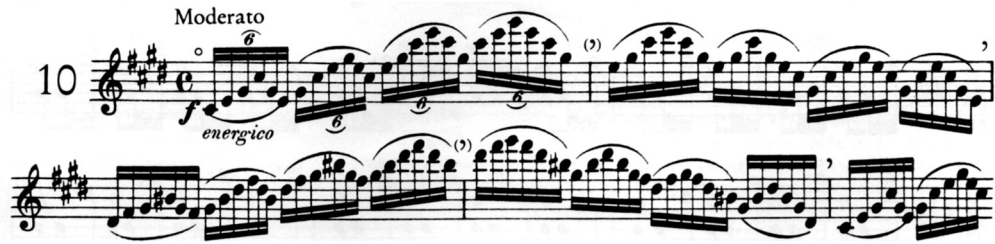

Şekil 9: *Pastorale*, 1-3. ölçüler

Birinci bölümde *lento, dolce, rubato* tempolarıyla ve *mélancoliquement* ifadesiyle eserde ağır, tatlı, hüznü ve serbest bir çalım hâkimdir. 2. ölçüde ise hafif çalım anlamına gelen *leggiere* ifadesi ile bu hüznü etki devam etmektedir. 2. ve 3. ölçülerde *crescendo, decrescendo* ve 32'lik notalar legato ile ifade edilmiştir. Bu bağlamda Marcel Moyse'un *Enseignement Complet de la Flûte* adlı kitabından 6 nolu çalışma, Fürstenau'nun *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz-Tonarten* kitabından 10 nolu çalışma, Karg-Elert'in *Sigfrid Karg-Elert 30 Capricen Op. 107* kitabından nolu legato çalışmaları önerilmektedir.

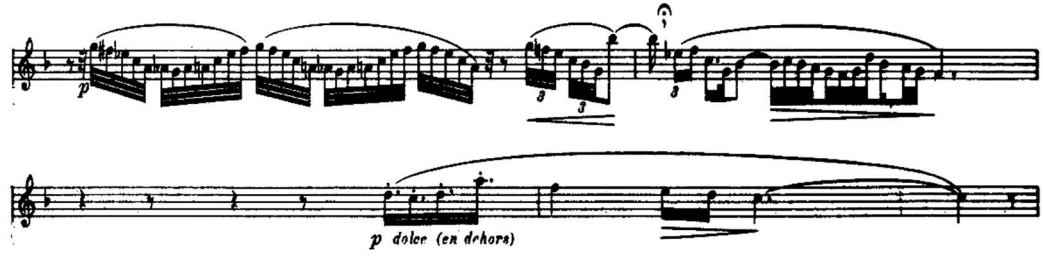
Şekil 10: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı 6 nolu çalışma(Moyse, 1931, s.10).

Şekil 11: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz-Tonarten“ Kitabı 10 nolu çalışma (Fürstenau,2000, s.22).

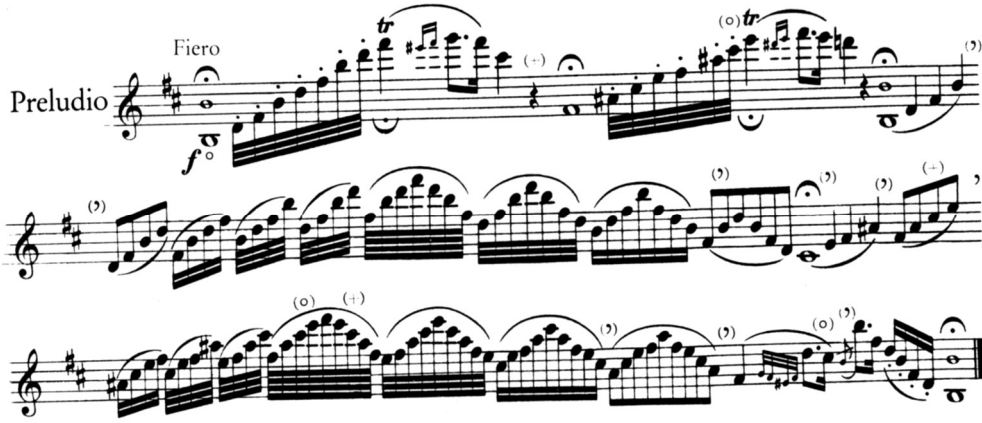

Şekil 12: “Sigfrid Karg-Elert 30 Capricen Op. 107” kitabı 6 nolu çalışma (Karg-Elert, 1919, s.7).

Şekil 13: Pastorale, 12-16 ölçüler.

Patorale bölümünün 12. ve 16 ölçüler arasında legato çalım tekniğinin devamlılığı söz konusudur. 14. ölçüde *portato* yer almaktadır. Anton Bernhard Fürstenau ‘nun *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz-Tonarten* adlı kitabından B minör *Preludio* önerilmektedir.

Şekil 14: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz-Tonarten” kitabı B minör preludio çalışması (Fürstenau, 2000, s.14).

Eserin ikinci bölümü olan *Interlude* bölümünde tempo, ölçü ve ton değişimi hakimdir. Artikülasyon tekniklerinden legato, staccato, çarpmalar, uzun sesler, detacheler, portato gibi tekniklerinin kullanıldığı tespit edilmiştir. *Tempo di minuetto*, *poco animando* (yavaş yavaş hareketlenerek), *graziosamente* (zarif) , un poco animato, animando poco a poco, poco piu animato, rubato, animare poco a poco, sempre animare, tempo rubato, poco a poco in tempo animato gibi tempolar görülmektedir. Marcel Moyse’nin *Enseignement Complet de la Flûte* kitabından 10 nolu etüt çalışması önerilmektedir.

Interlude

Şekil 15: Interlude Bölümü 1-26 ölçüler

Şekil 16: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı 10 nolu çalışma (Moyse,1931, s.18).

Final bölümünde genel olarak tril, detache, staccato ve kromatik diziler kullanılmıştır. Bölümde ton geçişi ve oktav çarpma teknikleri kullanılmıştır. Üçlemelere ve altılamalara yer verilmiştir.

Final

Şekil 17: Final bölümü, 1-15 ölçüler

Şekil 18: Final bölümü, 72-80 ölçüler

Eser içerisinde geçen atlamalı çarpımlar için Marcel Moyse'un *Enseignement Complet de la Flûte* kitabından 9 nolu çalışma, Fürstenau'nun *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten* kitabı 21 nolu etüt çalışması önerilmektedir.

Şekil 19: "Enseignement Complet de la Flûte" kitabı, 9 nolu çalışma (Moyse, 1931, s.16).

Şekil 20: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten” kitabı 21 nolu çalışma (Fürstenau, 2000, s. 14)

4.3. MAURICE RAVEL’İN “INTRODUCTION & ALLEGRO” (FLÜT, ARP, KLARNET VE YAYLI ÇALGILAR DÖRTLÜSÜ) ADLI ESERİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

Flüt, klarnet, arp ve yaylı çalgılar dörtlüsü adı altında Maurice Ravel’in bestelediği bu eser, Fransız çalgı yapımcısı Erard’ın yeniden tasarladığı arpın, teknik ve tını özellikleri için bestelenmiştir. Eser iki bölümden oluşmaktadır.

Aktüze’ye göre (2007),

Piyano dışında arp da imal eden Erard firması, Paris Konservatuarı’nın 1903’te arp için bir sınıf açması nedeniyle, bu çalgının yeni geliştirilmiş kromatik olanaklı tekniklerini göstermek amacıyla Ravel’den bir eser yazmasını istemişti. 1906’da tamamlanan ve arpın tüm ince tını olanaklarını ortaya koyan ve arptan başka flüt, klarnet ve yaylı çalgılar dörtlüsü için yazılan Introduction (Giriş) & Allegro bu nedenle yedili olarak da tanınır. Ancak eserde arpa tanınan virtüöz üstünlük bu yediliyi minyatür bir arp konçertosu şekline getirmiştir (s. 1820).

Introduction adını taşıyan giriş bölümü flüt ve klarnet düeti ile başlar. Yaylılar, etkileyici *pianissimo* ile girer ve arp bir arpej ile duyulur. Viyolonsel, keman, flüt ve klarnetin *pianissimo*’suna karşın serbest bir melodi sunar. Bölüm, yeniden renk değiştirir, *Allegro* temposuna geçişi işaret ederek dolgun tınıda büyür. *Allegro* bir arp solosu ile başlar. Flütün melodisi yaylıların *pizzicato* eşliğinde duyulur. Çalgılar arasında melodi bir diğerinden diğerine aktarılarak müzik kademeli olarak yükselir. Flüt ve klarnete, *pizzicato* çalınan yaylılar eşlik eder. Ana tema, kısa ve öz şekilde belirir ve iki notanın inişli çıkışlı çizgisine indirgenir. Çalgısal renklerin karşılıklı etkileşiminin söz konusu olduğu canlı bir gelişme bölümü vardır. Parmakla çekilen yaylılar, flüt ve klarnetin akıcı arpejlerinin ardından arp geri döner. Daha sonra klarnet, *pizzicato* yaylılara karşı melodiyi baştanbaşa çalar. Arpın çana benzer armonileri duyulur ve müzik büyüyerek gelişimini sürdürür. Tizlere ulaşmış olan kemanlar, kromatik şekilde sessizleşmektedir.

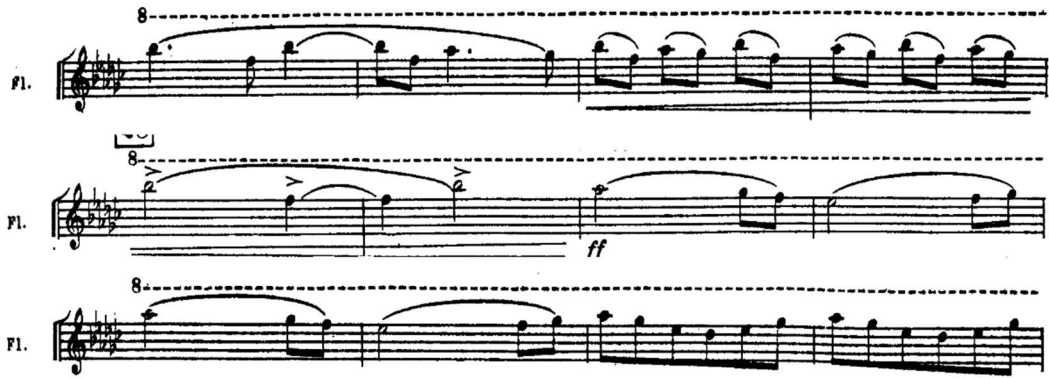

Şekil 21: Introduction et Allegro, 14-17 ölçüler

Introduction et Allegro eserinin 14-17 ölçüleri arasında çift dil tekniği uygulanmıştır (şekil17). Genel olarak tekniklerin birçoğunun aynı anda, çift dil, staccato tekniklerinin kullanıldığı görülmektedir. Bu bağlamda Sigfrid Karg-Elert,'in *30 Capricen Op. 107* adlı kitabından 11 nolu çalışma önerilmektedir.

Şekil 22: “Sigfrid Karg-Elert 30 Capricen Op. 107” kitabı, 11 nolu çalışma (Karg-Elert, 1919, s.10)

Şekil 23: Introduction et Allegro, 313-324 ölçüler.

Eserin 313 ve 324. ölçüleri arasında bir oktav üstten ve legato çalınan melodinin güçlü bir etkiye sahip olduğu görülmektedir. Bu bağlamda Matheus André Reichert'in *Seven Daily Exercises Op. 5* adlı kitabından 2 nolu çalışma önerilmektedir.

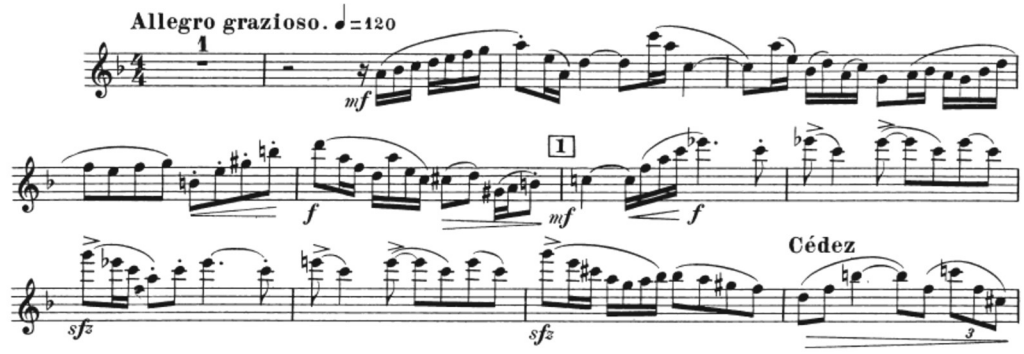

Şekil 24: “Seven Daily Exercises Op. 5” kitabı 2 nolu çalışma (Reichert, 1980, s.3)

4.4. ALBERT ROUSSEL’İN “TRİO FOR FLUTE, VIOLA AND CELLO OP.40” ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

1929’da bestelenen Trio Op.40 eseri, Amerikan oda müziğinin koruyucu azizi Elizabeth Sprague Coolidge tarafından görevlendirilen ve ona ithaf edilen Roussel’in üçlüsü, en iyi Fransız özelliklerine sahip modern bir tonal deyimde renkli kontrpuan, ritmik canlılık ve klasik netliğin cilalı bir şaheseridir (Url-19).

Eser kendi içerisinde 3 bölümden oluşmaktadır. İlk bölümü sevimli, zarif orta hızda *Allegro grazioso* ile başlayan eser, viyola ve viyolonselın küçük tınılarla başlaması flüt melodisini, canlılığını ön plana koymaktadır. Eserin birinci bölümünde kromatik sesler, canlı ritmik melodiler, eser içerisinde yapılan çalgıların birbiriyle olan soru- cevap motifleri, neşeli hissi karşımıza çıkmaktadır. Birinci bölüm sonunda tekrar naif bir şekilde ana ezgiye dönerek bölüm sonlanır. İkinci bölüm orta yavaş anlamına gelen *Andante* hız terimi ile başlamaktadır. C minör tonunda başlayan ikinci bölüm, viyola ve viyolonsel ile başlayıp, tatlı bir flüt girişi ile devam etmektedir. Bölüm içerisinde sıklıkla ton değişimi kullanılmış ve tempo aşamalı bir şekilde yavaşlatılarak bölüm sonlandırılmıştır. Son bölümde ise *Allegro non troppo* hız terimi ile başlamaktadır. Keman ve viyolonselın neşeli girişinin ardından flüt, parıltılı bir girişi ile canlılığını ortaya koymuştur. Sıkça çarpmalar, vurgular, bölüm içerisinde tempo değişikliği, kromatik iniş çıkışlar, 32’lik ve 16’lık nota kullanımına yer verilmiş, neşeli ve keskin bir bitişle eser sonlanmıştır. Genel olarak esere bakıldığında; bölümler içerisinde hız ve gürlük terimlerine, süslemelere, bölümler arası ve bölüm içerisinde ton değişikliğine, sıklıkla yer verilmiştir.

Şekil 25: Trio for flute, viola and çello op.40, 1-12 ölçüler

Eserde genel olarak legato kullanılmış, yanı sıra *staccato*, *forte*, *mezzo forte*, ve *sforzato*¹ gibi nüanslar kullanılmıştır. Son ölçüde ise sesi tutarak anlamına gelen *cedez* ve üçleme yer almaktadır.

Şekil 26: Trio for flute, viola and cello Op.40, 68-70 ölçüler.

Şekil 20'de görüldüğü üzere 68. ve 69. ölçüler arasında iki bağlı ve staccato teknikleri kullanılmıştır.

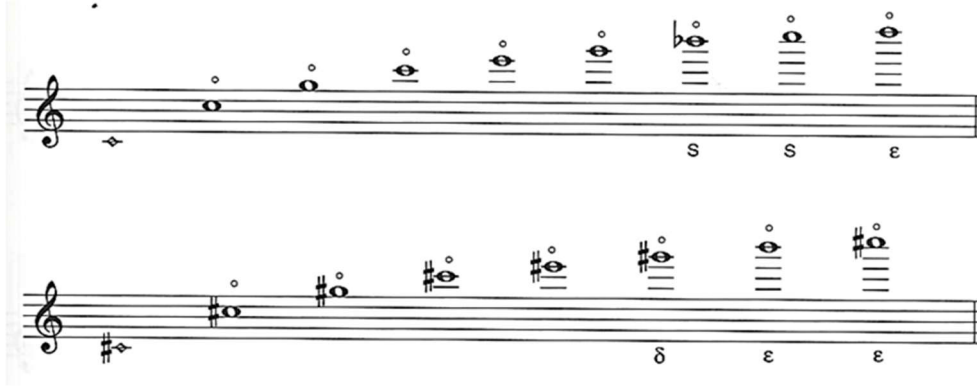

Şekil 27: Trio For Flute, Viola And Cello Op.40, 94-98 ölçüler.

İkinci bölümde 96. ve 98. ölçüler arasında doğuşkan² seslerin kullanıldığı görülmektedir. Bu bağlamda Pierre- Yves Artaud'un *La Flute Multiphonique* kitabından do ve do diyez sesleri üzerinden çalışma önerilmektedir.

¹ Sforzato: Sesi birden gürleştirmek anlamına gelmektedir.

² Doğuşkan ses: Aynı parmak pozisyonunda çalınan bir sesin bir oktav üstündeki sesi çıkarma tekniğidir.

Şekil 28: “La Flute Multiphonique” kitabı, (Artaud, 1995, s.21)

Şekil 29: Trio For Flute, Viola And Cello Op.40, 13-24 ölçüler

Üçüncü bölümde ise 13. ve 24. ölçüler arasında geçen melodik akış güçlü bir etkiye sahiptir. Bu ölçüler arasında çarpma, çift dil, ve staccatoların yer aldığı görülmektedir. 13,14 ve 15. ölçülerde aniden aksanlı anlamına gelen *sforzandolara* yer verilmiş, 18. ölçüde ise forteden daha güçlü anlamına gelen *fortissimo* hız terimine yer verilmiştir. Bu bağlamda Matheus André Reichert’ın *Seven Daily Exercises Op. 5* kitabından 6 nolu çalışma, Fürstenau’nun *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten* kitabından 17 nolu çalışma önerilmektedir.

Şekil 30: “Seven Daily Exercises Op. 5” kitabı 6 nolu çalışma (Reichert, 1980, s.14).

Şekil 31: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten” kitabı 17 nolu çalışma (Fürstenau, 2000,s.6)

4.5. ALBERT ROUSSEL'İN "SERENADE OP.30" ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

Albert Roussel'in 1925'te Normandiya'da bestelediği Op.30 Serenade de kişiliği, özlü ve sevimli, ancak güçlü oluşuyla ilgi çeker. Roussel'in flüt, keman, viyola, viyolonsel ve arptan oluşan beşli için yazdığı Serenade da, orijinallik ve çok berrak bir yazı stili dikkat çeker(Aktüze, 2003, s.1938).

Eser *Allegro*, *Andante* ve *Presto* olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm *Allegro*'da aynı ritim ile peş peşe gelen motif ve cümleler yer almaktadır. Birbiri ardını tekrarlayan bu cümleler tempoyla beraber hızlanarak esere canlılığı ve coşkuyu yansıtmıştır. Flütün sürükleyici melodisi adeta dans edası yaratmış ve teknik açıdan süslemeler yapması flütü daha ön plana çıkarmıştır. Bölüm sonuna doğru yaklaşıldığında tempo hızlanarak keskin bir bitiş ile bölüm sonlandırılmıştır. İkinci bölüme ağır ve yavaş bir tempoyla giriş yapılmış ve C majörden, G majöre geçiş yaparak sakin, dinlendirici ve şiirsel bir dille büyüleyici bir etki oluşturmuştur. Bölüm içerisinde ton değişikliğine gidilerek solo niteliğini viyolonsel devam ettirmiştir. Ardından G majöre tekrar geri dönülerek daha yavaş bir tempo ile devam edilmiştir. Bölüm sonunda giderek daha da yavaşlanarak (rit..) bölüm sonlandırılmıştır. Üçüncü bölüm tekrar hızlı bir tempo ile başlamıştır. Bölüm içerisinde kaydırma *glissando* tekniği uygulanarak bölüm renklendirilmiş, aralarda tempo değişikliği yapılarak yavaşlanması, soluk alınmasına öncülük etmiştir.

Birinci ve üçüncü bölümlerde aynı tempo ile birbirini takip eden cümleler yer almaktadır. İkinci bölüm yavaş, dinlendirici, zarif ve daha sakindir. Bölümler içerisinde tempo ve nüans değişikliğine sıkça rastlanılmaktadır. Flütün kıvrak ahenkleri durduğu anda arkadan takip eden keman, nazik hareketleriyle viyolonsel ve arpı da beraberinde getirmektedir. Flüt, bölümler içerisinde çift dil tekniği, çarpmalar, triller, bağlı çalma gibi tekniklerle de kendini göstermiştir.

Şekil 32: Serenade op.30, 19-24 ölçüler.

Şekil 33: Serenade op.30, 40-45 ölçüler

Şekil 34: Serenade op.30, 70-72 ölçüler

Şekillerde yer alan örnek pasajlara bakıldığında eserde genel olarak çift dil, staccato, legato, tril tekniklerinin ve ileri çalım tekniklerinden doğuşkan seslerin kullanıldığı görülmektedir.

4.6.ALBERT ROUSSEL'İN "JOUERS DE FLUTE OP.27" ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

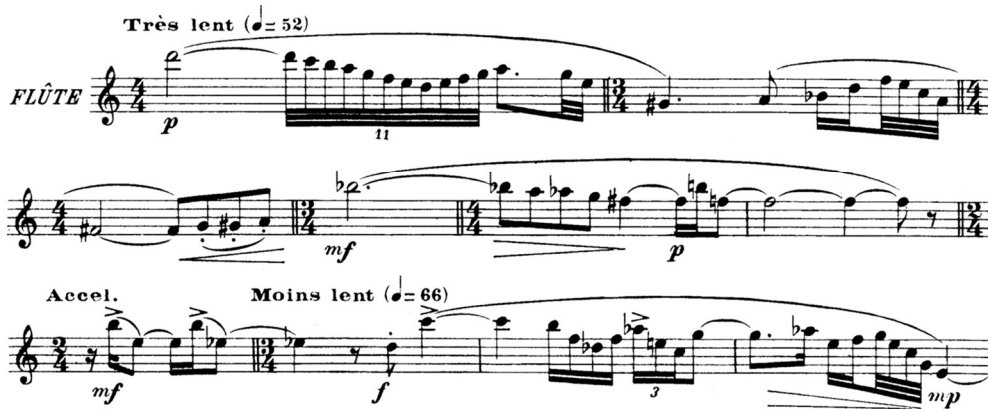
Joueurs de flute op.27 1924'de Roussel'in çalışmasının ikinci aşamasında flüt ve piyano için bestelenmiştir. "Roussel, 1924 yılında bestelediği, dört bölümden oluşan, her bir bölümünü zamanın ünlü flütistlerine adadığı ve bölümlere mitolojide yer alan flüt çalıcılarının isimleriyle adlandırmıştır" (Sariboğa Akca, 2021,s.105).Eser dört farklı karakteri içermektedir; Pan, Tityre, Krishna ve Monsieur de la Pejaudie. Tityre scherzo (canlı çalınan bölüm) olarak rol alıyor ve Mr.. de la Pejaudie final rondo bölümü olarak rol almaktadır. Pan, Marcel Moyse'a; Tityre, Gaston Blanquart'a; Krishna, Louis Fleury'ye ve Monsieur de la Pejaudie Philippe Gaubert'e ithaf edilmiştir (Lakic, 2017, s. 5).

Roussel bu eserindeki ilk bölümü Marcel Moyse'a ithaf ederken adını mitolojiden aldığı Pan karakterinden esinlenmiştir. Ayrıca belirtmek gerekir ki: Roussel'in bu eserinde öne çıkan başlıca özelliklerden biri de zarafeti ile geleneksel

müzik anlayışına olan tutkusunu ironik bir şekilde işlemiş olmasıdır. Eserin bu bölümünde Pan'ın olaylar karşısında yaşadığı duygu durumlarının çeşitliliği, birbirleri arasındaki keskin çekişleri vurgulanarak dinleyicinin gözünde olayların yeniden canlandırılması kaçınılmaz olmuştur. Parça kendi içerisinde de bölümlere ayrılmıştır. *Tres Lent* (çok yavaş), *Moins Lent* (az yavaş), *Moderement anime* (hafifçe hareketli), *Lent* (yavaş), *Tres Lent* (çok yavaş) olmak üzere 5 bölümden oluşmaktadır.

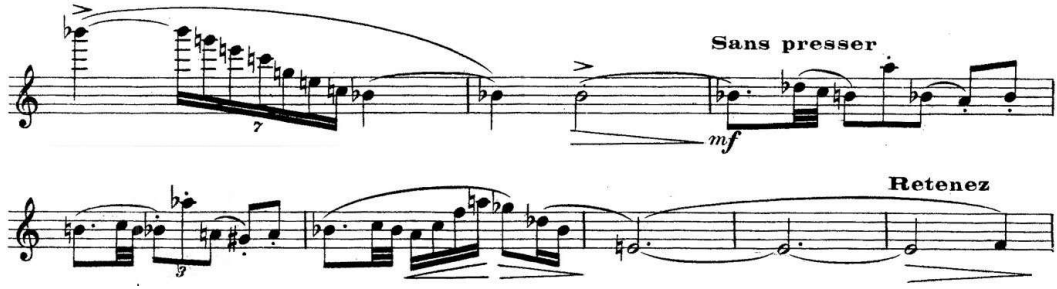
Eserin bu bölümünün tonu Mi minör ve 2/2'lik tempodadır. Intro kısmında piyano eşliğe yer verilmiş, ardından flüt, tempolu bir şekilde ve staccato yürüyüşlerle giriş yapmıştır. Çoğunlukla tiz oktavlara yer verilmiştir. Cümle sonlarında triller, *crescendo* ve *decrescendo* sıklıkla kullanılmıştır. Birinci bölümün aksine bu bölümde kromatik iniş ve çıkışlar bulunmamaktadır. Flüt arpej, piyano ise tonun kadansı ile sonlandırılmıştır.

PAN

Şekil 35: “Joueurs de flute op.27” Pan bölümü, 1-10 ölçüler

Eserin Pan bölümü çok yavaş anlamına gelen *Tres lent* ile hafif, sessiz bir şekilde *piano* ile giriş yapmıştır. Bölüm içerisinde sürekli ritim değişiklikleri ve *legato* görülmektedir. *Crescendo*, *decrescendo*, *mezzo forte*, *mezzo piano* gibi nüans terimleri de sıkça kullanılmıştır.

Şekil 36: “Joueurs de flute op.27” Pan bölümü, 23-30 ölçüler.

Üçüncü oktav ve birinci oktav arasında kromatik iniş-çıkışlar, legato, üçlemelere yer verilmiştir. 23. ölçüde üçüncü oktav si bemol sesinden yedileme kromatik iniş 24. ölçüde sesi giderek azaltarak anlamına gelen *decrescendo* nüans terimi kullanılarak müzik sakinliğe bürünmüştür. 25. ölçüde orta derecede güçlü anlamına gelen *mezzo forte* nüans terimi kullanılmış, 27. ölçüde hem cressendo hem de decressendo nüans terimi kullanılmıştır. 30. ölçüde ise tutmak anlamına gelen *retenez* nüans terimi ve tekrar *decressendo* nüans terimi görülmektedir. Bu bağlamda Taffanel ve Gaubert’in *Grands Exercices Journaliers De Mécanisme Pour Flûte* adlı kitabından E.J 5 çalışma, Fürstenau’nun *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten* kitabından 6 nolu çalışmaları önerilmektedir.

Şekil 37: “Grands Exercices Journaliers De Mécanisme Pour Flûte” kitabı, E.J 5 çalışması (Taffanel ve Gaubert, 1957, s.25).

Şekil 38: “26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten” kitabı, 6 nolu çalışması (Fürstenau, 2000, s.14)

İkinci bölüm olan Tityre bölümü genel olarak eser boyunca yinelenen bir melodik tema içinde hareket edilmiş ve serbest ezgi motifleri ile başlamıştır. Eser içerisinde zıt karakterli tempo değişimi, genellikle birbirine bağlı 16'lık, 32'lik notalar, üçlemeler, kromatik iniş ve çıkışlar bulunurken, yoğunlukla üçüncü oktavlar kullanılmıştır. Legato ve trillere de sıkça yer verilmiştir. Uyumsuz (dissonans) aralıklar dikkat çekmektedir. Tityre, eserin bölümleri arasında en kısa olanıdır.

Dobbs'a göre (1995)

“Roussel'in bu müziği, Tityrus'un karmaşasını ve Meliboeus'un zor durumuna karşı sıradan, yüzeysel tavrını, staccatolar ile ayırık melodik çizgiler ve 32'lik notaların yukarı doğru telaşlarıyla tasvir ediyor gibi görünüyor” (s. 54).

Şekil 39: Tityre bölümü, 1-9 ölçüler

Eserin Tityre bölümü canlı, çabuk anlamına gelen *Vif* temposu ile başlamıştır. Tityre'nin giriş bölümünde *staccato*, *legato*, *crescendo*, *forte* ve *decrescendo* nüans terimleri görülmektedir.

Şekil 40: Tityre bölümü, 13-23 ölçüler.

Üçüncü bölüm Krishna bölümü ile adlandırılmaktadır. Krishna, Hint mitolojisi ve Hinduizm'in tanrılarından biridir. Krishna, Vishnu'nun sekizinci somut tanrısıydı. Hint kitapları Krishna'nın hayatının dört bölümünü anlatıyor: çocukluk, gençlik, yetişkinlik ve yaşlılık. Doğaüstü yeteneklere sahip, parlak, büyümlü ve ışıltılı olarak tanımlanır (Lakic, 2017).

Lakic'e göre (2017),

Dini hayatı ve öğretileri çoğunlukla yetişkin yaşlarında olmasına rağmen, gençliğinde sık sık flüt çalan ve evli çobanları (gopi) baştan çıkaran resimlerde gösterilmiştir. Hepsi (gopi) onun tarafından büyülenmişti, o bir kalp kırıcı ve çobanların efendisi olarak biliniyordu. Hayatının o döneminden ilginç bir etkinlik ise çobanlar ile yapılan danstır. Çobanlar nehirde yıkanırken, Krishna giysilerini sakladı. Onlardan, kıyafetlerini geri vermek için tek tek gelmelerini istedi. Küçük şakasından dolayı onları kızdırmamak için sonbaharda gelip onlarla dans edeceğine söz verdi. Sonbahar geldiğinde, Krishna bir gece flütünü çaldı ve çobanlar kocalarının onları görmemesi için evlerinden gizlice çıktılar. Dans altı ay sürdü. Krishna'nın hipnotize edici güçleri vardı ve her birine sanki onunla dans ediyormuş gibi hissettiriyordu (Lakic, 2017).

Eser 7/8'lik tempodadır. A majör tonunda olan eser, içeriğinde Hint ezgilerinin motifleri yansıtmaktadır. Flüt hipnoz edici bir etkiye sahiptir. Tempo değişimi çoban dansına da etki olarak yansımıştır. Raga ritmine yer verilmiştir.

KRISHNA

Şekil 41: Krishna bölümü, 1-17 ölçüler

Eserin Krishna bölümünde rahat bir hızda anlamında gelen *lent* temposuyla başlamıştır. Bölümde genel olarak tempo değişikliği ve ton değişiklikleri görülmektedir. Yanı sıra *staccato*, *legato*, *üçleme*, *üçüncü oktavlar*, *crescendo*, *decrescendo*, *mezzo forte*, *mezzo piano* terimleri görülmektedir. Diğer bölümlere göre Krishna bölümünün temposu daha rahat bir çalıma ve aynı zamanda sitem hissi belirtmektedir.

Dördüncü bölüme adını veren Monsieur de la Péjaudie, Henri de Régnier'in romanı olan La Pécheress'nin (Günahkar Kadın) ana karakteridir. Henri de Régnier, Fransız sembolist bir yazardır ve Roussel, yazarın şiirlerinden esinlenerek ses ve piyano için bazı müzikler bestelemiştir (Lakic, 2017).

Dobss'a göre (1997),

Roman, 17. yüzyılın sonlarında Fransa'nın Provence kentindeki Aix şehrinde geçiyor. Marc-Antoine de la Péjaudie, tavırları ve tarzları birçok kadın için karşı

konulamaz olan yakışıklı ve iyi giyimli bir adamdı. “Marc-Antoine de la Péjaudie, Burgundy’de doğmuş olmasına rağmen Provence’den birine benzeyen küçük kahverengi bir adamdı. Siyah, delici gözlerle aydınlatılmış canlı bir yüzü ve mükemmel flüt çalmak için, iyi tasarlanmış ve kıvrımlı bir ağzı vardı. Vücudu sağlamdı, göğsü büyüktü, bacakları orantılıydı, güzel bacakları... Çok dik durdu ve boyundan bir inç bile kaybetmedi. Tüm bunlar her zaman çok düzgün giyindi.” Uyanık biriydi ve flüt çalmasını toplumun daha yüksek çevrelerine girmek ve kadınları baştan çıkarmak için kullandı. Aix’e ilk geldiğinde, yerel bir Parlamento Başkanı flüt çalmasına hayran kaldı. “Cennetten Orpheus’un oğlunun her sesi duyduğumu sandığımda bu küçük caddeden tesadüfen geçiyordum” (s.57).

Bölüm ¾’lük ritim kalıbıyla oluşmuş, flütün keskin ölçü ve vuruşları piyano ile olan ritmi sabitlemiştir. Akıcı ve net ifadelerin bulunması nüansların hassasiyetini gösterirken, belirli bir merak, gizem ve büyülenme uyandırmıştır. Kromatik diziler, altılamalar, çarpmalar ile flütün teknik bölümlerine de değinilmiştir. Bölüm F Majör tonunda yazılmış, üçlüsü ile sonlandırılmıştır.

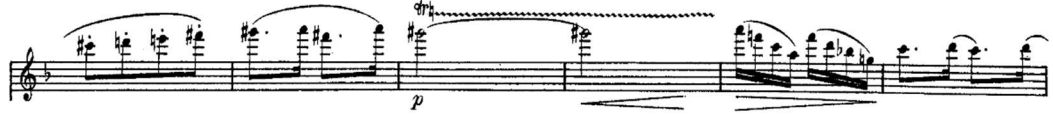
Şekil 42: “Monsieur de la Pejaudie” bölümü, 20-32 ölçüler

Şekil 43: “Enseignement Cople de la Flute” kitabı, 7 nolu çalışma (Moyse, 1931, s.12).

4.7. ALBERT ROUSSEL'İN "ANDANTE ET SCHERZO OP.51" ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

Albert Roussel’in 1934 yılında bestelediği *Andante et Scherzo* op.51 adlı flüt ve piyano eseri yaptığı son çalışmalardan biri olmuştur. Bu eser hafif kromatik geçişlere sahip bir eserdir. 20. yüzyılda Fransız besteciler özellikle Paris Konservatuvarı yarışmaları için flütün tüm teknik sınırlarını zorlayacak besteler yapmışlardır. Marcel Moyse’un “Enseignement Complet de la Flûte” kitabından 4 nolu çalışması önerilmiştir.

Şekil 44: “Andante et Scherzo”, 56-61 ölçüler

Şekil 45: “Enseignement Complet de la Flûte” kitabı 4 nolu çalışma (Moyse,1931, s. 8)

Eserin Andante bölümünün 56-61 ölçülerinde staccatolara, kromatik seslere, üçüncü oktav seslere ve trillere yer verilmiştir. Andante et Scherzo armonik olarak karmaşık bir yapıya sahiptir. Flüte belirli bir düzen vermek için çaba sarf etmemiş, hem flüt bölümünde hem de piyano bölümünde kendine göre karmaşık ritimleri eserinde göstermiştir. Andante et Scherzo Op.51, aslında adına bakıldığında iki parçalı bir eser olarak görülür fakat tek parçalı bir eserdir. Eser içerisinde yarı yavaş ve ruhlu canlı bir tempo (allegro con spirito) ile sergilenmiştir. Flüte, her oktavda kendini gösterebildiği zorlayıcı tınılar, teknikler eklemiştir.

4.8. CHARLES TOMLINSON GRIFFES'İN “POEM FOR FLUTE AND ORCHESTRA” ADLI ESERİNİN TEKNİK YAPISI VE ÖRNEK ÇALIŞMA ETÜTLERİ

Müzikal izlenimciliğin en ünlü Amerikan temsilcilerinden biri olan Charles Griffes, Fransız empresyonistlerin egzotik, gizemli seslerinden büyülenmiş ve kompozisyon olarak onlardan etkilendiği söylenmektedir. Kısa yaşamına ve tam zamanlı öğretmenlik mesleğine rağmen, müziğinin miktarı ve kalitesi çok etkileyici ve hala sıklıkla icra edilmektedir.

Griffes'in “Poem For Flute And Orchestra” eseri, Amerikan flüt repertuarının en sevilen parçalarından biridir. Eserdeki teknik detaylar tartışmalara neden olmuştur. Şiir, uzun yıllar Griffes'in müziğine hayranlık duyan ve ünlü Fransız-Amerikan flütçü Georges Barrère'nin (1876-1944) teşvikiyle yazılmıştır (Priore, 1996).

Arranged by
George Barrère

Flute

Charles T. Griffes

Andantino

8 A

p

Poco più mosso

B

mf

f

rit.

The musical score is written for a single flute part. It consists of five staves of music. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 9/8. The first staff begins with a tempo marking 'Andantino' and a measure rest for 8 measures, indicated by a large '8' above the staff. Section 'A' begins at the start of the second measure of the first staff. The melody is primarily composed of eighth and sixteenth notes, often beamed together. Dynamics range from piano (p) to mezzo-forte (mf). Section 'B' begins on the fourth staff with the tempo marking 'Poco più mosso'. This section introduces more complex rhythms, including sixteenth notes and rests. Dynamics increase to mezzo-forte (mf) and then forte (f). The piece ends with a 'rit.' (ritardando) marking.

Moderato

6

45

bakımından benzersiz olduğunu söylemek mümkündür. Eser A Majör tonunda, Andantino hızında başlamıştır. Eser içinde *tranquilamente* (sessizce), *accelerando* (hızlanma), *appassionata* (tutkulu), *agitato* (heyecanlı), *allegro scherzando* (neşeli) ve *vivace* (tatlı) gibi nüanslar kullanılmıştır. Eser içerisinde A'dan M harfine kadar tempolu bölümler yer almaktadır. Flüt tekniğine göre üst oktav çalımı, *çift dil*, *legato bağları*, *triller*, *kromatik diziler*, *çarpmalar*, *staccatolar* görülmektedir. Yanı sıra eserde bir çok tempo değişimi ve nüans değişiklikleri görülmektedir.

SONUÇ

20. yüzyıl, birçok yeni akımın ortaya çıktığı ve sanatın her alanını etkisi altına alan bir dönem olmuştur. Özellikle yenilenmenin başkenti olarak tanımlanan Paris'te bu akımların ortaya çıktığı ve tüm dünyaya yayıldığı bilinmektedir. İzlenimcilik akımı da bu dönemde ortaya çıkmış, belirli kurallardan sıyrılarak yeni stiller sergilemek isteyen sanatçıları etkisi altına almıştır. İzlenimcilik akımının ilk örnekleri resim sanatında görülmüş daha sonra diğer sanat dallarını etkilemiştir. Müzikte bu akımın öncüsü ise Claude Debussy olmuştur. Debussy'nin izlenimci çalışmalarını etkileyen ise Monet'nin akıma adını veren Impression tablosu olmuştur. Debussy ile başlayan izlenimci eserler flüt repertuvarını da etkisi altına aldığı görülmektedir. Özellikle flütün mistik bir tona sahip olması bir hikayeyi anlatmada önemli bir araç olarak kullanımı besteciler açısından önemli bir etkiye sahip olduğunu söylemek mümkündür. Flüt çalgısının izlenimci müzikte yeri ise yine Debussy'nin çalışmalarında görülmüştür. Sonrasında gelen izlenimci besteciler ise Debussy'nin flüt çalışmalarını model olarak almıştır. Yapılan incelemede müzikte izlenimci akımı bestecileri olarak Claude Achille Debussy, Joseph Maurice Ravel, Paul Dukas, John Alden Carpenter, Isaac Albeniz, Manuel de Falla, Ottorino Respighi, Albert Roussel ve Charles Tomlinson Griffes sayılmaktadır. Bu bestecilerden flüt repertuvarına katkı sağlayan besteciler ise C.A. Debussy, J.M. Ravel, A.Roussel ve C.T.Griffes ile sınırlandırılmıştır. İncelemede Fransız bestecilerden Debussy'in iki eseri, Ravel'in bir eseri, Roussel'in üç eseri ve Amerikan bestecilerinden Griffes'in bir eseri tespit edilmiştir. Eserler solo flüt, oda müziği ve orkestra için yazıldığı görülmektedir. Eserlerin teknik yönden ortak özellikleri, ileri çalım tekniklerinden çift dil, üç dil, doğuşkan sesler, kromatik dizilerin kullanıldığı görülmektedir. Bu eserlerin teknik zorluklarının aşılmasında ise Marcel Moyse, Karg-Elert, Reichert, Taffanel ve Gaubert, Fürstenau bestecilerinin etüt kitapları önerilmiştir. Flüt müziğine yansıyan izlenimci eserlerin genelde Fransız besteciler ve Fransız bestecilerden etkilenen Amerikan besteciler tarafından yazıldığı görülmektedir. İzlenimci etkilerle yapılan bu çalışmalar özellikle 19. yüzyıldan sonra Boehm'ün yapmış olduğu yeni flüt için repertuar oluşturması açısından önemlidir. Bu bestecilerin ve flüt çalışmalarının sonrasında gelen çağdaş dönemdeki akımlara model oluşturduğu söylenebilir.

KAYNAKÇA

- Aktüze, İ. (2002). *Müziği Okumak*. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Aktüze, İ. (2003). İ. Aktüze içinde, *Müziği Okumak cilt 4* (s. 1937). İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Aktüze, İ. (2005). *Müziği Okumak* (Cilt 2). İstanbul: Pan yayıncılık.
- Aktüze, İ. (2005). *Müziği Okumak* (s. 8449). Pan Yayıncılık.
- Alıcı, S. (2017). 19. Yüzyılda Sanatın Başkenti Paris ve İzlenimcilik Akımı. *İdil*, 4-5.
- Artaud, P.-Y. (1995). *La Flute Multiphonique*. Paris: Billaudot (Gérard).
- Barbur, S. (2008). *İzlenimcilik akımının müziğe yansması ve bu akımdan etkilenmiş bestecilerin incelenmesi*. Mersin: Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Mersin.
- <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Başaran, G. (2014). *1914 Kuşağı Türk Ressamlarının Empresyonist Eğilimleri*. İstanbul: Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Bozdağ, L. (2015). Eğitim Bilim Toplum, *Üç Aylık Hakemli Dergisi*, 94.
- Cobussen, M. (2005). *The Meaning of Paratextual Element in Debussy's Syrix*. Hollanda: Leiden University.
- Çalgan, B. (2017). Programlı Müzik : İzlenimci Müzikte doğa betimlemeleri ve C. Debussy'nin "SU" temalı piyano parçaları. *Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4.
- Çevik, B. (2007). Çağdaş Müziğin Öncüsü: Claude Debussy, hayatı, eserleri ve müziğe katkıları. *BAÜ FBE*, 9(1), 106.
- Dede, B. (2018). Geleneksel Sanatın Yeniden Dizaynı Empresyonizm. *Ulakbilge*, 1-2.
- Dede, E. Ö. (2004). *İzlenimcilik Akımı ve Debussy*. Eskişehir: Eskişehir Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
- <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Dindar, S. (2009). *Claude Debussy ve Maurice Ravel'in Eserlerinde Empresyonist yaklaşımlar ve Flüt Müziğine Etkileri*. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü. İzmir
- <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Dobbs, W. (1995). *Roussel: the flute and extramusical reference*. Huntington: Marshall University- Royal collage of music.
- Edward, L. (1962). *Debussy; His Life and Mind*,. London: Cassell.

- Feridunoğlu, Z. L. (2005). XX. Yüzyılın Başlarında Yeni Akımlar. Z. L. Feridunoğlu içinde, *İz Bırakan Besteciler yaşamları ve Yapıtları* (s. 197). İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- Fürstenau, A. B. (2000). *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band I Kreuz-Tonarten*. Peters.
- Fürstenau, A. B. (2000). *26 Übungen Für Flöte Opus 107 Band II B- Tonarten*. Peters.
- Jeanjean, P. (1957). *Etudes Modernes Pour Flute*. Alphonse Leduc.
- Jones, M. P. (2016). *Empresyonizm (İzlenimcilik)*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Karasar, N. (2014). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Akademik yayıncılık.
- Karg-Elert, S. (2005). *30 Caprices for Flute Solo Op.107*. Steingraber.
- Kovancısoy, V. (2017). *C. Debussy'nin "Syrinx" Ve Ekrem Zeki ün'ün "Yunus'un Mezarında" Adlı Eserlerinin Müzikal Analizi* İstanbul: Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İstanbul
- <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Lakic, A. (2017). *Albert Roussel: Joueurs de flûte*. Graz: University Of Music And Performing Arts Graz Institute For Wind And Percussion Instruments.
- Mimaroğlu, İ. (2013). *Onbir Çağdaş Besteci*. Ankara: Pan yayıncılık.
- Mimaroğlu, İ. (2017). Satie ve "Les Six". İ. Mimaroğlu içinde, *Müzik Tarihi* (s. 135). İstanbul: Varlık Yayınları .
- Moyce, M. (1931). *Enseignement Complet De La Flute*. Alphonse Leduc.
- Nadith Yohana, S. C. (2009). *"Joueurs De Flute" De Lo Clasico Occidental A Lo Exotico Oriental*. Bogota: Pontificia Universidad Javeriana Facultad de Artes.
- Önertürk, C. (2015). 20. yüzyıl Solo Flüt Repertuvarına Yön veren Eserler. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 3-4.
- Özer, A. (2010). *Flüt Tekniğinin Çağdaş Anlayışla İncelenmesi*. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul
- <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Pamir, L. (2000). Maurice Ravel. L. Pamir içinde, *Müzikte Geniş Soluklar* (s. 241). İstanbul: Boyut Yayıncılık.
- Priore, I. (1996). "Griffe's Poem: Considerations about Performance Practice" in *Flutist Quarterly*, , 61-66.
- Reichert, M. A. (1980). *Seven Daily Exercises Op. 5*. Carl Fischer.

Sarıboğa, B. (2016). 19. Yüzyıldan Günümüze Yunan Mitolojik Karakterlerin Flüt Repertuvarına Yansımaları, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İzmir

<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Sözer, V. (1986). *Müzik ve Müzisyenler Ansiklopedisi*. İstanbul: Remzi Kitabevi yayınları.

Süzen, H. N. (2018). 20.Yüzyıl Sanat Akımları Nedenleri Niçinleri ve Etkileri. 3.

Şenürkmez, İ. B.-K. (2018). Fransa'da Yeni Yönelimler, *Kültürel Tarih Işığında Çoksesli Batı Müziği* (s. 252). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Taffanel P., Gaubert P. (1957). *Grands Exercices Journaliers De Mécanisme Pour Flûte*. Editions Musicales Alphonse Leduc.

Tulga, E. (2009). *Müzikte Empresyonist Akım*. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul

<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Walker, D. E. (1988). *An Analysis Of Debussy's Sonata For Flute, Viola, And Harp*. Houston: Rice University.

Yener, F. (1976). Manuel de Falla. F. Yener içinde, *Müzik Kılavuzu* (s. 113). Milliyet Yayınları.

İNTERNET KAYNAKLARI

(Url-1): <https://www.medyacuvalli.com/blog/fotografta-empresyonizmin-izleri> (17.04.2020)

(Url-2): <https://empresyonizm-sanati-ve-sanatcilari.nedir.org/> (15.04.2020)

(Url-3): <https://edebiyatvesanatakademisi.com/edebiyat-terimleri-mazmunlar/empresyonizm-izlenimcilik-nedir/14240> (19.04.2020)

(Url-4): <https://empresyonizm-sanati-ve-sanatcilari.nedir.org/> (19.04.2020)

(Url-5): <https://www.makaleler.com/empresyonizm-izlenimcilik-akimi-nedir-ozellikleri-nelerdir> (22.06.2020)

(Url-6): https://www.papiroom.net/505152485255_muzikte-izlenimcilik-akimi (23.04.2020)

(Url-7): <https://docplayer.biz.tr/11871564-20-yuzyilda-muzik-kazim-capaci-1900-2000.html> (23.04.2020)

(Url-8): https://tr.wikipedia.org/wiki/Claude_Debussy (23.04.2020)

(Url-9): https://tr.wikipedia.org/wiki/Maurice_Ravel (27.04.2020)

(Url-10): <https://silo.tips/download/maurice-ravel-kazm-apac-7-mart-1875-ciboure-pyrenees-atlantiques-fransa-28-aralk> (28.04.2020)

(Url-11): https://tr.wikipedia.org/wiki/Paul_Dukas (02.05.2020)

(Url-12): https://imslp.org/wiki/Category:Carpenter,_John_Alden (02.05.2020)

(Url-13): <https://karnaval.com/sanatcilar/isaac-albeniz-4913> (03.05.2020)

(Url-14): https://tr.wikipedia.org/wiki/Manuel_de_Falla (04.05.2020)

(Url-15): https://tr.wikipedia.org/wiki/Ottorino_Respighi (05.05.2020)

(Url-16): <http://sosyolojisi.com/ottorino-respighi-kimdir-hayati-eserleri-hakkinda-bilgi/38051.html> (06.05.2020)

(Url-17): https://tr.wikipedia.org/wiki/Albert_Roussel (05.05.2020)

(Url-18): https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Tomlinson_Griffes (07.05.2020)

(Url-19): <https://www.earsense.org/article/Roussel-Trio-for-Flute-Viola-and-Cello-Op-40/> (10.06.2020)

EK 1

Claude Achille Debussy- Syrinx Eseri flüt notası

Kaynak : [http://imslp.eu/files/imglnks/euimg/2/2d/IMSLP12780-Debussy -
Syrinx \(solo flute\).pdf](http://imslp.eu/files/imglnks/euimg/2/2d/IMSLP12780-Debussy_-_Syrinx_(solo_flute).pdf)

2

Syrinx

à Louis Fleury

Cl. Debussy
(1913)

FLÛTE SEULE

Très modéré

Retenu

Un peu mouvementé (mais très peu)

Copyright by J. Jobert 1927
Renouvelé 1954

Société des Éditions JOBERT
76, Rue Quincampoix
75003 PARIS

J.J. 344

Tous droits d'exécution et d'arran-
gements réservés pour tous pays.

3

Ch. Douin grav.

J. J. 344

Imprimerie Rolland Père et Fils - Paris
Tél. : 208-76-83

EK 2

Claude Achille Debussy- Sonata No. 2

Kaynak: [https://ks.imslp.net/files/imglnks/usimg/5/52/IMSLP279796-PMLP3439-Debussy_Sonate - Flute.pdf](https://ks.imslp.net/files/imglnks/usimg/5/52/IMSLP279796-PMLP3439-Debussy_Sonate_-_Flute.pdf)

Flute

SONATE

Claude DEBUSSY
(Arr. H. KAMIOKA)

Pastorale

Lento, dolce rubato

p *melancoliquement*

leggero

En serrant

En retenant. au Mouvt

p

p *dolce (en dehors)*

Affrettando

Rit.

sostenuto

1 *Animando*

p *mf*

Rit.

Tempo animando

dim.

- I - 1 -

© 2013 Hideo KAMIOKA

22 *p* *mf*

24 *Molto rit.* *p* *f* **2** Vif et joyeux

28 *mf* *p*

31 *Gracieux* *pp* *ppp* *ppp*

34 *ppp* **3** *ppp*

38 *pp*

41 *p* *p* *leger et rythme*

44 *p* *dim.*

47 **4** Tempo I *molto* *p* *melancoliquement*

52 *p* *doux* *ppp* *Rit.* *au Mouvt* *p*

56 Rit. Mouvt
piu p *p dolce (en dehors)*

59 Affrettando *sostenuto ten.* *poco cresc.*
p

62 *dim.* *pp* *mf* Tempo animando

65 Molto rit. au Mouvt 3
p

69 leggierissimo
p 6 7 5 6

70 Rit. *piu p*

72 au Mouvt (poco meno) 6 au Mouvt (poco stretto)
dolce *p*

75 Rit.

78 Piu lento Cedez
p dolce sost. *p* *p* *p*

80 *piu p* *pp*

Interlude

Tempo di Minuetto

p dolce semplice

3

2

p

12

7 Poco animando

p

17

mf

21 Rit. au Mouvt

dim.

3

p dolce sost.

27 Un poco animato

cresc.

8

mf

31

f

sf

33

f

p dolce

36 Animando poco a poco

p

39

f sfogato

43 *dim.* *Rit.*

9 46 *pp* *pp* *espress.* *p* *au Mouvt*

51 *p* *Rit.*

54 [10] *Poco piu animato* *pp*

60 *mf* *f* *sforzato* *subito dolce*

63

66 [11] *Rubato* *p* *p*

69 *p*

72 *Sempre animare* *cresc.*

74 *Tempo rubato* *mf* *p dolce*

-II - 2-

76 **12** poco a poco in tempo animato
cresc. *p*

78 *Rit. poco a poco* *p*

81 *Poco stretto* *p* *piu p*

84 *Rit.* **13** Tempo I 2 *p*

89 *p* *piu p*

93 *Rit.* **14** Tempo animato *pp sostenuto*

96 *Animare* *p sost. espr.* *mf* *piu dim.*

102 *rall. poco a poco* *p* *piu p* *pp*

107 **15** Tempo I (poco meno) *p dolce e tristamente* *sospirato*

111 *p* *perdendosi* *pp*
 -II - 3-

Final

Allegro moderato, ma risoluto

Allegro moderato, ma risoluto

3

f 3 3 3 *f* 3

6 3 *f* 3 3 3 3 3

11 *f* 3 3 3 *p* *tr*

14 *p* *tr* *p*

16 16 *f* 3 3 *p* 3 3

19 *mf* 3 3 *poco rubato e dim.* 3 3 3 3 3

21 *molto* 3 3 3 3 3 3 *mf* 3

23 3 3 *sf* *mf* 3

25 3 3 3 3 3 3 2

29 *f* 3 *p* 3 3 3 3 3

-III- 1-

31 17 Lo stesso tempo, ma agitato
f *f molto marc.*

36 *f molto marc.*

40 *piu f* 18 *p*
 Un poco piu mosso, poco a poco

45 *p*

50 *p*

53 *sempre p*

56 19 Accelerando poco a poco
legg.

59 *legg.*

62 *cresc. poco a poco*

65 *molto cresc.*

69 *p* *piu p*

73 *rall.* 2 [20] *Tempo I rubato* *dolce espr.*

78 *pp dolce sost.*

82 *cresc. ed accel. poco a poco*

84

86 [21] *Tempo I giusto* *f* *agitato* *p sub. e cresc. molto*

88 *p sub. e cresc. molto*

91 *f* *p*

94 *p*

96 *mf* *mf* *f* *f*

-III - 3-

22 Meno mosso ma con moto

98 *pp legg.*

100 *p*

103 *piu mosso*

106 23 Mouvt de la "Pastorale"

pp dolce aspr.

Tempo I

111 *f*

113

115 *f*

118 *poco rit.* *ff* *<ff*

64

M
782
R252
I6
1906

FLÛTE

a Tempo

pp *mf* *ff*

5

6 *f* *mp* *p*

7 *pp* *pp*

8 *Più lento* *Harpe* *3* *8*

9 *FL.* *pp* *4* *Retenez* *p*

10 *Presque lent* *1* *pp* *Tempo* *3*

11 *Très peu retenu* *1* *p*

12 *a Tempo* *10* *mp* *p*

13 *Retenu* *a Tempo* *2* *pp* *p*

D. & F. 6739

FLÛTE

Accélérez jusqu'à Très animé

3

8 Harpe

14 FL. *p*

15 *mf*

16 *f*

17 Très animé *ff* *fff*

2 3 4

Cadence de Harpe Harpe

18 1° Tempo FL. *ppp*

2 3

4 5 6 *pp*

19

4

D. & F. 6739

FLÛTE

20 Cl. *p* *ff*

21 *p* *ff*

22 *p*

23 *p* von

FL. *p* *f* 1

24 *pp* Rit. *a Tempo* (più vivo) *p* 25

cresc. *f*

26 *Rit.* *a Tempo* *ppp* 1 2 2

27 *p* 8 Accélérez

28 8

8 Animé *ff*

8 *ff* 3 FIN

EK 4

Albert Roussel- Trio for flûte, Viola and Cello, Op.40

Kaynak: <https://imslp.eu/files/imglnks/euimg/b/bf/IMSLP19743->

[PMLP41548-Roussel -](#)

[Trio for Flute, Viola and Cello, Op. 40 \(parts\).pdf](#)

TRIO

pour Flûte, Alto et Violoncelle

I

FLÛTE

I

ALBERT ROUSSEL

Op. 40

Allegro grazioso. $\text{♩} = 120$

mf *f* *sfz* *Cédez* *a Tempo* *mp* *f* *mp* *mf* *4* *mf* *p* *5* *6* *p* *f* *7* *Poco rit.*

Tous droits d'exécution réservés
Copyright by Durand & Cie 1930

DURAND S.A. Editions Musicales

D. & F. 11,837

21, RUE VERNET - 75008 PARIS

FLÛTE

a Tempo

p dolce

mf

p

9

mp

f

10

ff

f

ff

11

dim. poco a poco

12 a Tempo

p dolce

13

mf

p

cresc.

14

f

15

ff

16

sfz

sf

D. & F. 11,837

FLÛTE

3

17 *mp dolce*

18 *sfz*

19 *f*

20 *p dolce*

21 *Più allegro ff*

II

Andante. $\text{♩} = 60$

1 *Alto p dolce*

2 *p*

3 *mf*

4 *p*

D. & F. 11,837

5 6 6 2 Alto Rit.

7 Plus calme. ♩ = 52

8

9 ff f cresc.

10 mf p

11 Tempo 1° pp

12 p mf

13 14

Cédez Plus calme 15

Rall.

pp ppp

III

Allegro non troppo. ♩ = 108

5 Alto

1

2

3

4

2

ff

sf sf sf

mf

f dim.

Accel.

Più allegro. ♩ = 144

5

6

7

8

1

mf

cresc.

f

ff

dim.

mf

cresc.

FLÛTE

9 5 *Alto* *Rall.* 10 *Tempo 1°*

p

11 *sf sf sf sf*

12 *f* *Accel.* 1

13 *Più allegro* *p*

Comodo *leggiere*

14 *Rall.* *Tempo 1°* *cresc.* *f* 1

15 2 *ff* *f* *ff*

16 *f* *ff* *f*

ff *dim.* *poco* *a* *poco*

17 *poco sf* *p* 18 *Tranquillo* 1

p dolce

19

D. & F. 11,837

FLÛTE

7

0 0 0

mf *dim.* *p*

cresc. *mf* **Poco accel.**

21 **Tempo 1º** *f* *sfz*

22 *sfz* *sfz* *ff*

23 *dim.*

24 *mf* *f* *dim.* **Accel.** **Più allegro**

Velle **25** *mf* *cresc.*

26 *f* *ff*

Presto **27** *ff*

28

29

EK 5

Albert Roussel -Serenade Op.30

Kaynak: [https://ks4.imslp.net/files/imglnks/usimg/9/91/IMSLP19742-PMLP41554-Roussel - S%C3%A9r%C3%A9nade, Op. 30 \(parts\).pdf](https://ks4.imslp.net/files/imglnks/usimg/9/91/IMSLP19742-PMLP41554-Roussel_-_S%C3%A9r%C3%A9nade,_Op._30_(parts).pdf)

A RENÉ LE ROY

I

SÉRÉNADE

FLÛTE

I

ALBERT ROUSSEL

Op. 30

Allegro. $\text{♩} = 160$ von arco

FLÛTE

poco sfz

mf

[3] Poco più mosso

mf

ff

Allegro molto. $\text{♩} = 192$

cresc.

Copyright by Durand & Cie 1925

D. & F. 10,838

Paris, 4, Place de la Madeleine.

FLÛTE

ff

sfz

7 *p subito*

cresc.

8 *f*

1 *sfz*

p

9 *pp*

10 *p cresc. poco a poco*

ff dim.

11 *mf*

p

cresc.

Rall. poco a poco 4

ff

D. & F. 10,838

FLÛTE

3

12 Tempo 1°

p *poco sf*

13

p

14

mf

15

p

poco sf

16

ff *f*

17

p *cresc.* *f*

3

Poco più mosso

Allegro molto

FLÛTE

Von

6

4

1

ff

fz

D. & F. 10,838

18

f

ff

Presto

ff

1

II

Andante. ♩ = 80
von FLÛTE #2

p *mp* *p* *mp* *f* *3* *dim.*

1 2 3 1

5

III

79

FLÛTE

von

2 FLÛTE

mf

mf

von

FLÛTE

mf

mp

poco cresc.

f

3

p

f

4

von

FLÛTE

f

f

5

f

f

6

Meno mosso.

von arco

ff

p

FLÛTE

p

pp

FLÛTE

7

[7] Allegro non troppo. ♩ = 120

1

mp poco marcato *pp*

8

p *mf* *dim.* *p* *dim.*

[9] Presto (Tempo 1°)

1

pp *mf*

10

mf *sfz* *sfz*

11

f

1

D. & F. 10,838

EK 6

Albert Roussel- Joueurs de flûte Op.27

Kaynak: <https://ks.imslp.net/files/imglnks/usimg/4/47/IMSLP17466-Roussel - Joueurs de Fl%C3%BBte, Op. 27.pdf>

2

à MARCEL MOYSE

“Joueurs de flûte”

ALBERT ROUSSEL

Op. 27 - N° 1

PAN

Très lent (♩ = 52)

FLÛTE

p

11

mf

p

Accel. Moins lent (♩ = 66)

mf

f

mp

f

10

ff

10

dimin.

mp

1 Modérément animé (♩ = 100)

f

Tous droits d'exécution réservés.
Copyright by Durand & Cie, 1925.

D. & F. 10,702

Paris, 4, Place de la Madeleine.

TITYRE

à GASTON BLANQUART

"Joueurs de flûte"

ALBERT ROUSSEL

Op. 27 - N° 2

TITYRE

FLÛTE **Vif** (♩=100) **Piano** **FLÛTE**

The musical score for "Joueurs de flûte" by Albert Roussel is written for flute. It begins with a tempo marking of "Vif" (♩=100) and a dynamic of "Piano". The key signature is one sharp (F#). The score consists of 11 staves of music. It includes various dynamics such as *p*, *mf*, *f*, *mp*, *cresc.*, *dim.*, and *ff*. There are also markings for *poco sfz* and *tr* (trill). The piece features first and second endings, indicated by bracketed numbers 1 and 2. The score concludes with a double bar line.

Tous droits d'exécution réservés.
Copyright by Durand & Cie, 1925.

D. & F. 10,703

Paris, 4, Place de la Madeleine.

KRISHNA

à LOUIS FLEURY

"Joueurs de flûte"

ALBERT ROUSSEL

Op. 27 - N° 3

KRISHNA

FLûTE

Lent (♩ = 120)

p *dimin.* *p* *mf*

Moins lent (♩ = 150)

p *pp* *f* *p cresc.*

1

mf *cresc.* *f* *dim.*

En retenant

pp *mp*

2 **Tempo 1° (Lent)**

p *mp*

Rall. molto

poco sfz *dim. poco a poco* *pp*

Tous droits d'exécution réservés.
Copyright by Durand & Co, 1925.

D. & F. 10.704

Paris, 4, Place de la Madeleine.

Mr. De la PEJAUDIE

à PHILIPPE GAUBERT

"Joueurs de flûte"

ALBERT ROUSSEL

Op. 27 - N° 4

Mr de la PÉJAUDIE

FLÛTE

Modéré (♩ = 80) Cédez Piano au Mouvt FLÛTE

Retenez

au Mouvt

mf p cresc. f pp

ff dim.

mf p cresc.

En retenant

à l'aise Très modéré

dim. p pp

Très retenu

pp

Tous droits d'exécution réservés.
Copyright by Durand & Cie, 1925.

D. & F. 10,705

Paris, 4, Place de la Madeleine.

EK 7

Albert Roussel- Andante et Scherzo Op.51

Kaynak: [https://imslp.hk/files/imglnks/euimg/a/af/IMSLP17464-Roussel -
Andante et Scherzo \(flute and piano\), Op. 51.pdf](https://imslp.hk/files/imglnks/euimg/a/af/IMSLP17464-Roussel_-_Andante_et_Scherzo_(flute_and_piano),_Op._51.pdf)

à Georges BARRERE

ANDANTE ET SCHERZO

pour Flûte et Piano

FLÛTE

ALBERT ROUSSEL

Op. 51

Andante (♩=52)

p *mf* *f* *dim.* *p* *p* *mf* *f* *p* *mp* *poco accel.* *p* *cresc.* *poco* *a* *poco* *Rit.* *Tempo 1°* *f* *mp* *f* *2* *mf* *p* *Rall.* *mp* *dim.* *p* *enchainez*

Tous droits d'exécution réservés.
Copyright by Durand & Cie 1934.

D. & F 12,422

Paris, 4, Place de la Madeleine.

Allegro con spirito (♩ = 120)

1

f

p

mp

f

Rit. a Tempo

mf *pp dolce*

mf

dim. *pp*

3

mf *cresc.* *f*

D. & F. 12,422

1

ff *f* *mf*

Poco rit. *a Tempo*

dim. *p* *p*

2

f *p*

mp

p

pp *mf*

dim.

p

pp

1

Charles Tomlinson Griffes- “Poem for flüte and orchestra”

2

Arranged by
George Barrère

Charles T. Griffes

[illegible]

Copyright, 1922, by G. Schirmer, Inc.
Printed in the U.S.A.

20970 c

3

Flute

D Più mosso

mf *5* *f*

accel. *mf* *5* *ff appassionato*

tr. *cresc.*

E Più mosso

ff

f agitato

2

F

mf *p poco rit.* *p tranquillo* *pp*

Tempo I°

pp *rit.*

Poco più mosso

3 *6*

30970

Flute

G 2
pp
p
p agitato
accel. e cresc.
f
mf
H Più mosso
dim.
rit.
p
I
f

Flute

5

p *f*

p

p *p* *J*

p

Poco meno mosso *4* *K* *p*

mf

Più mosso *p* *p*

p *cresc.* *f* *2*

80970

Flute

L Con fuoco

f

M Vivace

f

mf

f poco a poco accel.

più accel.

mf

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler	
Adı-Soyadı	Damla Ekiz
Doğum Yeri-Tarihi	
Eğitim Durumu	
Lisans Öğrenimi	Ordu Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Müzik Bölümü
Yüksek Lisans	Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
Bildiği Yabancı Diller (varsa)	İngilizce (Orta seviye)
Bilimsel Faaliyetleri (varsa)	
İş Deneyimi	
Stajlar	Ordu Fen Lisesi
Projeler	
Çalıştığı Kurumlar	Fatsa Açık Koleji, Müzik Atölyesi
İletişim	
E-Posta Adresi	
Tarih	